

STIGMATA

— Το πρώτο Ελληνικό — Goth-Zine —

M O R A

ΠΤΕΡΥΓΑ 3

Συνέντευξεις:

Ventimati

Empty Mirror

CINEGOTHIC:

7 Gothic movies to die 4

LOST HIGHWAY

I still believe in God but God
no longer believes in me

*Η Πολυμορφία της Gothic Αισθητικής
και η Σύνδεσή της με τη Μουσική*

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ :

UNDER THE BLUE - UNDER THE BLUE

-THE DANSE SOCIETY - THE LOOP-

-MOSQUITO · DEEP SLUMBER-

INTO THE MIST · PHALENA

- THE BEAUTY OF GEMINA - WHISPERS OF THE SEASONS -

ΔΙΣΚΟΘΗΚΗ

Μια βραδιά HALLOWEEN
στο Ρουέν της Γαλλίας

GOthic - BOOKS

Το κάστρο του Οτράντο

Διασχίζοντας τα σοκάκια της συνοικίας με τα πέτρινα καλντερίμια και τις λιγιστές απολετισμένες μονοκατοικίες, που στα σπλάχνα τους ηχούν ακόμη οι κρότοι απο τα μεταλλικά πέταλα των ιπποειδών που εξυπηρέτησαν πιστά τους ανθρώπους, από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας, λαμβάνεις έντονα μια αίσθηση φθοράς και απώλειας, ως ο τελευταίος μάρτυρας αυτής της περιπέτειας στο χρόνο.

Μια εναλλαγή μεταξύ παλιών θρύλων και σύγχρονης αστικής μοναξιάς, μπλέκεται με τη βραδινή ομίχλη που αγκαλιάζει των περαστικών πλασμάτων τους ίσκιους. Ο χρόνος μοιάζει σταματημένος και η νύχτα ατελείωτη, δίχως την προσδοκία μιας αυγής. Κι εκεί, κάτω απο την αυστηρή

ματιά των αναπαλαιωμένων αρχοντικών, γεννιούνται οι θρύλοι που τραγούδια έγιναν, στα φτωχικά και καπνισμένα προβάδικα των λαδάδικων.

Ψίθυροι που αντηχούν κάτω απο της αρχαίας αγοράς τις καμάρες και τα ερειπωμένα τείχη. Αίσθηση μυστηρίου και μαγείας, με τα φαντάσματα του παρελθόντος που ακόμη στέκονται όρθια υφαίνοντας συνωμοσίες εσωτερικής αναζήτησης. Μια πόλη εμπορική, πνευματική κι αδικημένη αρμονικά, ίσα που να μην ξεσηκώνεται. Μια πόλη βυθισμένη σε φόβους κι αγωνίες, υπόδουλη των διεφθαρμένων Αθηνέζων.

Αφήνοντας πίσω τα γεμάτα μνήμες, πέτρινα δοκάκια της πάνω πόλης, τα αρχαία τείχη με τα γοτθικά τους ίχνη, προσεγγίζεις τους κεντρικούς σκοτεινούς δρόμους, όπου ούτε το φως της ημέρας καταφέρνει να φτάσει, επειδή γνωρίζει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητο, εφόσον είναι πλάσματα της νύχτας οι εκεί εργαζόμενοι. Εκεί ακούς να αναστενάζουν ψιθυριστά, τα άρβυλα από τα βήματα των περιπλανώμενων υπάρξεων, με τα άδεια βλέμματα, που με το θρόισμα των μακριών μαύρων παλτών και της ταντελωτής ένδυσης, αντανακλούν την σκοτεινιά της πόλης, μέσα από αίσθηση δραματικότητας και πολυτέλειας.

Αντανακλούν κι οι ανταύγειες στα σκούρα μπλε μαλλιά, οι σκέψεις κι οι επιθυμίες και οι αμαρτίες όσων ζουν για την απόλαυση της νύχτας, με την αίσθηση της εσωτερικής αβεβαιότητας.

Τα φώτα, κάπου λάμπουν υποτονικά και οι φωνές από τα μπαρ που μοιάζουν να μην κλείνουνε ποτέ, σε ταξιδεύουνε στις ένδοξες πανκ εποχές της προξένου Κορομηλά*.

Έφτασες με βροχή στην είσοδο της χρονομηχανής, που τα πλευρικά της αναστενάζουν κάτω από το βάρος των εποχών, που συδωρεύονται και συμπιέζονται στον αχανή κάδο της. Ανοίγεις την πόρτα, σου τσεκάρουν το εισιτήριο και ..το ταξίδι αρχίζει.

Η ατμόσφαιρα στο κλαμπ είναι βαριά αλλά αναδύει μια δροσιά πνευματικής έντασης, λες και ενώ έχεις εισχωρήσει σ' ένα σύμπαν «παχυνμένο», συμπυκνωμένο, ταυτόχρονα το νιώθεις έντονα παλλόμενο. Βουτάς θελημένα, σε ωκεανό εσωτερικής αναζήτησης, συνειδητοποιώντας πως η πόλη αυτή, δεν θα 'ναι ποτέ ξανά η ίδια, για κανέναν άλλον, πέρα απ' όσους τη ζήσανε δυνατά, στην αυθεντική μαχική εποχή που μας χαρίστηκε προτού το **millenium**.

Η μπάντα στο πάλκο ξεκινά δυνατά και το μυαλό σου παίρνει φωτιά απ τις γοητευτικές εικόνες που αναδύονται , καθώς απλώνονται στον αέρα, μέσα απ την καπνοδόχο ενός σκοτεινού ρομαντισμού, οι μελωδίες που χέννησαν την έμπνευση των ειδαγωγικών στίχων

» I still believe in God but God no longer believes in me»

*Κορομηλάς Λάμπρος(1854-1924) - πολιτικός και διπλωμάτης καριέρας, ο αρχηγός και συντονιστής του Μακεδονικού Αγώνα,απο τη θέση του γενικού προξένου της Ελλάδας, στην τουρκοκρατούμενη Θεσσαλονίκη(1894-1908). Δημοσίευσε πλήθος απο επιστημονικές μελέτες, με θέμα την οικονομία.

Στέιβυ Μανδάλτση

Φίλυρο -χειμώνας 2025

ΔΙΣΚΟΘΗΚΗ

SOROR DOLOROSA · MOND

Οι **Soror Dolorosa** μετά από 7 χρόνια επέστρεψαν. Εντάξει, βρίστε με, αλλά εμένα μου άρεσε το **Apollo** και μάλιστα μου άρεσε πολύ, γούστα είναι άλλωστε αυτά και εδώ δεν θα μιλήσουμε για το παρελθόν αλλά για το παρόν και το παρόν των **Soror Dolorosa** είναι λαμπρό (το μέλλον είναι ουτοπία να προσπαθούμε να το προσδιορίσουμε και αυτό επειδή χτίζεται κάθε δεύτερο, σε κάθε αναπνοή, σε κάθε χτύπο της καρδιάς).

Κυρίες και κύριοι η ζωή δεν θέλει μεγαλοστομίες είναι τόσο απλή μέσα στην πολυπλοκότητα της που μόνοι μας χάνουμε το νήμα της και ναι εδώ τα πράγματα είναι τόσο απλά και διαφανή που οι λέξεις χάνουν την σημασία τους.

Στο **Mond** οι **Soror Dolorosa** μας παρουσιάζουν το τέλει μείγμα του **Post Punk** με το **Gothic Rock** και σε τέτοια αναλογία που δεν χάνεται ο όρος **Gothic**. Οι **Soror Dolorosa** προσφέρουν μια ολοκληρωμένη μουσική οπτική αφεγάδιαστη από μετριότητα. Το **Mond** απλά και ξάστερα είναι μαζί με το **Sacrifice** των **Sweet Ermengarde** οι δυο σπουδαιότερες κυκλοφορίες του χώρου

για το 2024. Μακάρι και το 2025 να συνεχίσει με τέτοιες κυκλοφορίες και γιατί όχι και με ανώτερες.

Γαλίζης Νίκος

SONGS OF A LOST WORLD · THE CURE

Ξέραμε από καιρό ότι οι **Cure** ετοιμάζουν νέο άλμπουμ, γιατί πήραν τα πράγματα κάπως ανάποδα. Η μπάντα που ποτέ δεν ησυχάζει είχε να κυκλοφορήσει δίσκο από το 2008, αλλά πήρε όλο της το πρόσφατο υλικό και το πήγε πρώτα περιοδεία. Τα live του Shows Of A Lost World έδειξαν τη δυναμική αυτών των τραγουδιών, που φέρουν τη σφραχίδα του **Robert Smith** περισσότερο από οποιοδήποτε άλμπουμ, οπότε νομοτελειακά προέκυψε και το **Songs Of A Lost World**.

Ναι μεν είναι το πρώτο άλμπουμ σε μιάμιση δεκαετία, αλλά στο ενδιάμεσο είχαμε περιοδεία για τα 40 χρόνια, ήταν headliners στο Glastonbury το 2019, όργωσαν τα μήκη και τα πλάτη της γης δίνοντας αμέτρητες συναυλίες χωρίς να δείξουν σημάδια κόπωσης. Να σημειωθεί κιόλας ότι οι **Cure** δεν χαλάνε χατίρι και πάντα παίζουν πολύ υλικό από το παρελθόν τους. Πώς αλλιώς θα βγουν τα επικά δίωρα και τρίωρα σόου με τα 4 encores όπως στη Μαλακάσα το 2005;

Στέκομαι, λίγο παραπάνω στο συναυλιακό κομμάτι, γιατί το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό στην περίπτωσή τους. Εκεί είναι που μπορείς να ανακαλύψεις το ποιόν τους και αυτή τη μοναδική ευαισθησία τους -που προσωπικά δεν την έχω δει σε άλλο σχήμα. Θα ακούσεις και το Lovesong με το «πιασάρικο» ρεφρέν αλλά θα παίξουν για σένα From the Edge of the Deep Green Sea σαν να το παίζουν πρώτη φορά. Θα αγαλλιάσεις τραγουδώντας «However far away, I will always love you», αλλά θα σε πιάσει ένα σφίξιμο στην καρδιά

ακούγοντας τον **Robert Smith** να τραγουδάει «*Never let me go she says. Hold me like this for a hundred thousand million days*» που δεν έχει hook. Είναι διαφορετικό να το βλέπεις από κοντά και διαφορετικά να το ακούς σπίτι σου.

Ο **Smith** είναι κανονικός οδοστρωτήρας live. Οπότε τα χρόνια με σκέτα live μετράνε και αυτά.

Το καλοκαίρι το 2019 τους είχα παρακολουθήσει στο Eject Festival, είναι δύσκολο το να περιγράψω την συγκίνηση που ένοιωσα σε όλη την διάρκεια της εμφάνισής τους, η οποία νιώθω πως με ακολουθεί ακόμα.

Στο **Songs Of A Lost World**, έχεις την ίδια εμμονή του **Smith** με την απώλεια, την αγάπη και τον χρόνο. Ηχητικά έχει μια επιστροφή στον goth rock ήχο του **Pornography**. Και όπως λέει ο ίδιος, αυτό το μικρό στιχάκι, το “**Songs Of A Lost World**”, από ένα ποίημα του Έρνεστ Ντόσον, ξεκλειδώνει όλο το άλμπουμ και διευρύνει τον κύκλο των επιρροών του **Smith** που περιλαμβάνει Πόε, Ρεμπώ και Μποντλέρ.

Αυτή η γλυκόπικρη αίσθηση που αφήνουν τα διαμάντια του καταλόγου των **Cure**, η αίσθηση ότι τα χάνεις όλα αλλά υπάρχει ελπίδα, είναι και εδώ παρούσα. Η απώλεια ειδικά είναι πηγή έμπνευσης για τον **Smith** που έχασε τους γονείς και τον αδερφό του στο μεσοδιάστημα. Αλλά ακόμα και στις πιο μαύρες στιγμές τους, θα βρουν την αισιοδοξία να ροκάρουν.

Συνήθως τα μεγάλα ονόματα παίρνουν ένα ή δύο αστεράκια παραπάνω στις κριτικές μόνο με το εκτόπισμά τους. Όμως όταν πρόκειται για τους **Cure**, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Έχουν γεράσει απίστευτα καλά, παραμένουν δημιουργικοί και ευρηματικοί, έχουν ιδέες και μας χαρίζουν αυτή τη σκοτεινή ποίηση και την ισορροπία μεταξύ μελαγχολίας και ροκ διάθεσης.

Ανανέωσαν τον ήχο τους πολλές φορές, διατηρώντας όμως τον πυρήνα της αισθητικής τους. Άλλαξαν και έμειναν οι ίδιοι συγχρόνως. Έχουν χθες και σήμερα. Γυρνάνε στο χθες μετά από δεκαετίες και παραμένουν σημαντικοί.

Πέρα όμως από αυτά που λέμε για το album, αν αφηθείς και σιωπάσεις μέσα σου, σίγουρα θα εκτιμήσεις το μεγαλείο των τραγουδιών όπως το *Alone*, το οποίο είναι και το καλύτερο για μένα κομμάτι του album! Ένα κομμάτι σαν και αυτό είναι σαν να ζει σε έναν δικό του κόσμο. Τα drums είναι λες και αντηχούν από το διάστημα, τα πλήκτρα βουλιάζουν σε μαύρα νερά και το σκοτεινό μπάσο του Gallup συνοδεύει μια κούρσα στο απέραντο κενό.

Οι *Cure* είναι ακόμα ζωντανοί και μας το απέδειξαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο! Ο *Robert Smith*, αυτή η τεράστια μουσική ιδιοφυΐα, όσα χρόνια και αν περάσουν δεν θα σταματήσει να γράφει μουσική και ιδικά το να τραγουδάει.

Ensom Kråke

STARFISH · THE CURCH

Το πέμπτο άλμπουμ των Αυστραλών **The Church** κυκλοφόρησε τον Φεβρουάριο του 1988. Ήταν η πιο επιτυχημένη και η πιο πρωτοποριακή δουλειά του συγκροτήματος. Έλαμψε για πολλά χρόνια στο στερέωμα της *alternative rock* και άγγιξε τις ψυχές όλων μας με τραγούδια όπως το *Under the milky way* και το *reptile*.

Τα δύο αυτά τραγούδια αποτελούν ύμνους για όλους εμάς που αισθανόμαστε την μουσική διαφορετικά...

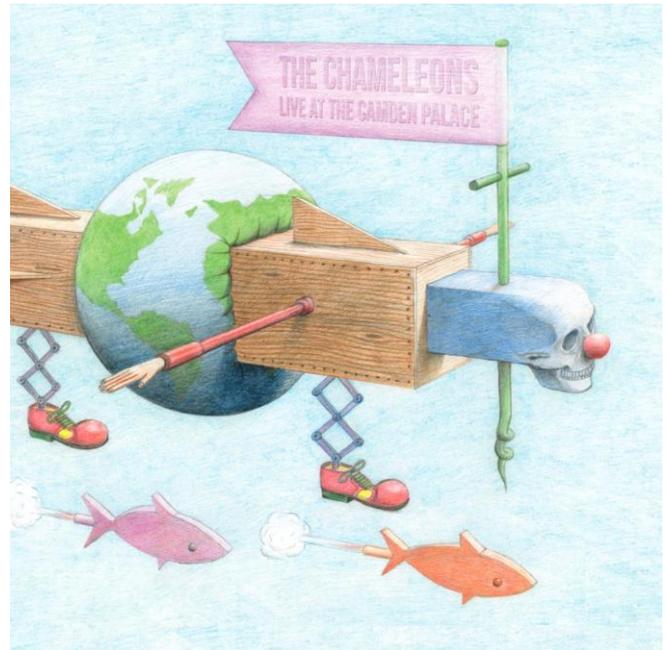
Στην περιοδεία του 1989 των **church** άνοιξε τις συναυλίες ο μόλις αποχωρήσας από τους θρυλικούς **Bauhaus Peter Murphy** !!! ο οποίος για τα δύο επόμενα χρόνια δεν είχε την εξέλιξη που ήθελε...ενώ το Αυστραλέζικο γκρούπ

απογειώθηκε πουλώντας μόνο στην αμερική 600.000 κόπιες . Αυτά για την ιστορία... Οι σκοτεινά μελαγχολικές μελωδίες που με ένα μαγικό τρόπο έχουν αποτυπωθεί στο Άλμπουμ αυτό σε ταξιδεύουν. Οι στίχοι και η χροιά της φωνής σε καθηλώνουν. Οι μελωδίες της κιθάρας είναι συγκλονιστικές χωρίς διάθεση επίδειξης ικανοτήτων που χαρακτήριζε πολλά γκρούπ της εποχής , αλλά με ουσία σε κάθε νότα που είναι τόσο προσεκτικά βαλμένη. Το μπάσο επίσης χαρακτηριστικό στο *reptile* δίνει απόκοσμα με τα *lead riffs* και τα τύμπανα δίνουν το σωστό *groove*. Ο δίσκος αυτός είναι ένα διαμάντι που ακούω ακόμα ευχάριστα.

George Tiakas

Σε διπλό βινύλιο το 'LIVE AT THE CAMDEN PALACE' των CHAMELEONS

Μετά από πάνω από τέσσερις δεκαετίες κυκλοφοριών και αρκετά χρόνια από τότε που τα αρχικά μέλη των *Chameleons*, Mark Burgess και Reg Smithies, ξανάφτιαξαν το συγκρότημα, οι πρωτοπόροι του βρετανικού *post-punk*, απόλαυσαν ένα λαμπρό 2024, με την κυκλοφορία των EP «*Where Are You?*» και «*Tomorrow Remember Yesterday*» που κυκλοφόρησαν από την *Metropolis Records*, ενώ έκαναν και την επιτυχημένη περιοδεία «*Strange Times*».

Συνεχίζοντας την γιορτή της μουσικής τους παρουσίας, η βρετανική δισκογραφική εταιρία *Mooschin' About Records* συγκέντρωσε στο άλμπουμ «*Live at The Camden Palace*» τα τραγούδια από δύο υπέροχες ερμηνείες της μπάντας. Το εξώφυλλο είναι σχεδιασμένο από τον *Reg Smithies*, ο οποίος σχεδιάζει όλες τις επίσημες στούντιο κυκλοφορίες των *Chameleons*, αυτή η περιορισμένη έκδοση σε πορτοκαλί και μπλε *splattered* βινύλιο, περιλαμβάνει ακόμα ένα *Bonus CD*, δύο ακυκλοφόρητες φωτογραφίες του παρελθόντος και μια αφίσα. Προς το παρόν, είναι διαθέσιμα 200 αντίτυπα αυτού του άλμπουμ.

Θεωρούμενοι ως ένα από τα πιο υποτιμημένα συγκροτήματα του Μάντσεστερ της δεκαετίας του 1980, οι *Chameleons* αποτελούσαν την επιτομή του post-punk κινήματος του Ηνωμένου Βασιλείου και αιχμαλώτισαν το ζήλο εκείνων των ζοφερών εποχών της βόρειας βιομηχανικής παρακμή της χώρας, διοχετεύοντας την εσωτερική διάλυση σε μουσική που ακουγόταν υπέροχα συναρπαστική και ατμοσφαιρική.

Η συναυλία των *Chameleons*, τον Νοέμβριο του 1984 στο *The Camden Palace* του Λονδίνου σήμερα θεωρείται εμβληματική και τώρα πλέον κυκλοφορεί, αφού προηγουμένως ήταν διαθέσιμη μόνο ως οπτικοακουστική κυκλοφορία – σε βιντεοκασέτα VHS το 1985 και στη συνέχεια ψηφιακά σε DVD το 2012. Ηχογραφήθηκε ως ειδική εκπομπή για την δορυφορική τηλεόραση, αυτή η συναυλία βρίσκεται την μπάντα στα καλύτερά της, στο τέλος της περιόδου τους για το άλμπουμ «*The Script Of The Bridge*». Η συγκεκριμένη συναυλία έγινε λίγους μόλις μήνες προτού το συγκρότημα πάει στο στούντιο για να ηχογραφήσει το «*What Does Anything Mean? Basically*». Έχοντας εξαιρετική ποιότητα ήχου, αυτό το άλμπουμ περιλαμβάνει επίσης τέσσερα bonus κομμάτια από τη συναυλία που έδωσαν οι *Chameleons* το 1985 στην Βαρκελώνη, τα οποία μεταδόθηκαν αρχικά σε ένα ανεξάρτητο τοπικό τηλεοπτικό κανάλι της Καταλονίας. Καταλαμβάνοντας την 4^η πλευρά του βινυλίου, τα τέσσερα αυτά τραγούδια ηχογραφήθηκαν για ένα δίσκο που λεγόταν «*Tempus Estranyus*» (μετάφραση: *Strange Times*), το οποίο αφιέρωσε μια ολόκληρη εκπομπή στο συγκρότημα.

Ηχογραφήθηκαν στο Discoteca 666 στη Βαρκελώνη τον Ιούνιο του 1985 και η εκπομπή προβλήθηκε τελικά τον Ιανουάριο του 1986.

Βασικοί παίκτες της σκηνής του Μάντσεστερ, οι Chameleons, που σχηματίστηκαν στο κοντινό Middleton το 1981, έμελλε να γίνουν ένα από τα πιο σημαντικά βρετανικά συγκροτήματα εκείνης της εποχής. Κάνοντας το ντεμπούτο τους με το σινγκλ «*In Shreds*» του 1982, το συγκρότημα κυκλοφόρησε στη συνέχεια αρκετά σημαντικά άλμπουμ, όπως το «*Script of the Bridge*» (1983), «*What Does Anything Mean? Basically*» (1984), «*Strange Times*» (1986) και «*Why Call It Anything?*» (2001).

Οι Chameleons έχουν επηρεάσει πολλές γενιές indie και εναλλακτικών ροκ συγκροτημάτων, συμπεριλαμβανομένων των Stone Roses, Charlatans, Smashing Pumpkins, Flaming Lips, Killers, Horrors, National και Interpol. Ακόμα και ο Noel Gallagher των Oasis ανέφερε το συγκρότημα ως επιρροή του, σημειώνοντας «Είχα ξεχάσει πόσο πολλά σήμαινε το “Strange Times” για μένα. Βγήκε το '86. Ήμουν 19!! Το άκουγα κάθε μέρα αφού με είχε ξετρελάνει. Επηρεάσε τα πρώτα μου χρόνια ως συνθέτη γιατί άκουγα εμένα σ' αυτό».

TRACK LIST

FROM THE CAMDEN PALACE, LONDON - NOV. 9, 1984

- 01 Don't Fall 4:14
- 02 Intrigue In Tangiers 3:22
- 03 Monkeyland 4:29
- 04 Second Skin 5:40
- 05 Singing Rule Britannia (While the Walls Close In) 3:40
- 06 Pleasure And Pain 4:04
- 07 Return Of The Roughnecks 3:28
- 08 A Person Isn't Safe 4:47
- 09 In Shreds 3:59

10 Splitting In Two 6:28 (ATV cover version)

11 Here Today 3:55

12 Thursday's Child 3:16

13 Paper Tiger 4:01

FROM ARSENAL: LIVE AT DISCOTECA 666, BARCELONA – JUNE 7, 1985

14 Return of The Roughnecks

15 Less Than Human

16 Splitting in Two

17 Here Today

Mike Rougounas (από το tribe4mian.wordpress.com)

..γλυκαίνει ο πόνος όταν τον γλεντάς, όταν του μιλάς , όταν του τραγουδάς. Γλυκαίνει και καταλήγει να γίνεται το δέρμα μας πιο μαλακό , παρά τη σκληράδα του Πόνου. Γλυκαίνει ο Πόνος κι όταν του παίζεις Μουσική.

Μ' αυτό έχουμε να κάνουμε εδώ. Πάμε Τώρα : Οι ιστορίες των Παραμυθιών βρίσκονται με την Αλήθεια. Και η Αλήθεια τα ξεσκίζει , στις σάρκες και στην καρδιά τους. Κι αντί για αίμα στάζει καμιά φορά λόγια , στίχους και νότες, που κάποιοι - μαυροντυμένοι - τα βάζουν σε χαρτιά, σε παρτιτούρες.

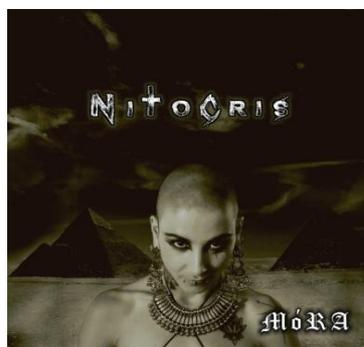
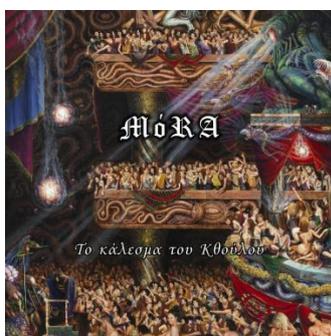
«..παράξενα , μαύρα πουλιά ήρθαν απόψε στην πόλη..»

Οι ΜόΡΑ – αν και στις σκέψεις των μελών γυρόφερναν, πιστεύω , χρόνια – πήραν σάρκα και οστά το 2020 στη Θεσσαλονίκη.

Δικοί μας άνθρωποι , ο Γιώργος Τιάκας , ο Μπάκης Εφραιμίδης και ο Χρήστος Κιάτας , κουβαλούν κληρονομιά στη Σκέψη και στο Νου , βαριά και σκοτεινή μέσα στο Φως της. Μεταφέρουν εικόνες και λόγια των Poe , Lovecraft , Καρυωτάκη κι άλλων στοιχειών , καταραμένων κι αφορισμένων από τους πολλούς γύρω τους. Στα αυτιά τους , δε , ηχούν οι τόνοι των Bauhaus , της Σιουκξιε κι άλλων μαυροφορεμένων.

Στίχοι σκοτεινοί , πλεγμένοι σε darkwave , gothic υφαντά. Ρίμες υψηλότατου επιπέδου , όργανα παιγμένα άρτια , στάζουν οι χορδές , τα τύμπανα , τα πλήκτρα και τα μικρόφωνα, πόνο μετουσιωμένο σε αισθαντικές μουσικές και τοπία μαχικά.

Πρώτη απόπειρα το 2021 , «Το κάλεσμα του Κθούλου» , δεύτερη στα τέλη του 23 – αρχές του 24 , «Νίτοκρίς». Το ταξίδι ξεκινά από τα μαχικής αισθητικής εξώφυλλα και γενικότερα το artwork που έντυσαν τις κυκλοφορίες τους.

Συνεχίζουν στο μονοπάτι τους , το καλοκαίρι που μας πέρασε κυκλοφορούν το single «Αλγόριθμοι» και στα τέλη του 2024 απογειώνουν από τις ψυχές τους με προορισμό τα αυτιά μας μια ιδιαίτερη απόδοση του «Η ώρα του stuff», του Παύλου Σιδηρόπουλου. Περήφανος , το πιστεύω , θα 'ταν γι' αυτό...

Η μπάντα είναι προεξέχουσα δύναμη στην ελληνική underground σκηνή , το μείγμα της δεν γίνεται να αφήσει ασυγκίνητο όποιον αποκτά πρόσβαση σ' αυτό. Και είμαστε πλέον πολλοί.. Καλούμαστε να εξερευνήσουμε – με τους στίχους τους στα αυτιά μας – τη σκοτεινή Ομορφιά , τα Όνειρα και τους Εφιάλτες , το Υπερφυσικό. Είναι ξεκάθαρο , οι ΜόΡΑ είναι άνθρωποι δικοί μας – στοιχεία κι αυτοί μάλλον κι ας έχουν ανθρώπινη μορφή – παθιασμένοι με την ατμοσφαιρική

σκοτεινή μουσική και συν τους άλλους στοχεύουν να πλέξουν ιστορίες γοθτικής αισθητικής με – συνάμα – ελληνικές επιρροές. Είναι , δε , αυτή η προσέγγιση που τους έχει κάνει να ξεχωρίζουν.

Γεμάτα είν' τα τραγούδια τους με στοιχειωτικές μελωδίες , ζοφερή ενορχήστρωση και γλυκιάς μελαγχολίας φωνητικά. Βέλη στη μελανή φαρέτρα τους έχουν τα ατμοσφαιρικά σμήθη , τις γραμμές κιθάρας με αντήρηση και τις σταθερές μπασογραμμές.. Μας μεταφέρουν σε κόσμο Σκιών και.. ενδοσκοπησης.

Η ισορροπία στις παλιές επιρροές του gothic rock και στις σύγχρονες τεχνικές παραγωγής , κάνει το αποτέλεσμα να είναι τόσο φρέσκο.. να σπαρταράει. Αγάπη , Έρωτας , απώλεια , Θάνατος , απομόνωση.. καρφωμένα όλα στους στίχους τους.. Καλωσήρθαμε στις σκοτεινές πλευρές της ανθρώπινης Ψυχής.

Οι ΜόΡΑ προάχουν πολιτισμό.. τον δικό μας πολιτιστικό χτύπο , συμβάλλουν στη δημιουργία χώρου για την ανάδειξη κι άλλων ελληνικών gothic και darkwave πράξεων. Αποτελούν γέφυρα στο Χθες , το Σήμερα και το Αύριο. Γνωρίζοντας τα στοιχεία αυτά , σας βεβαιώ ότι μόλις μοιραστείτε με τους ΜόΡΑ το ενδιαφέρον σας για την εναλλακτική – σκοτεινή μουσική σκηνή , θα τους νιώσετε δίπλα σας , αιθέρια συνοδοιπόρους σας , φίλους σας κι ως μην συστηθήκατε ποτέ από κοντά..

Οι ΜόΡΑ είναι άνθρωποι μας , σα πυρολαμπίδες στο Σκοτάδι μας. Χαϊδέψτε τους , φροντίστε τους κι αφήστε τα λόγια και τους ήχους τους , να σας φροντίσουν κι αυτά.. Είθε έτσι να ανακουφίζεται στο εξής ο Πόνος σας..

..γλυκαίνει ο Πόνος όταν τον τραγουδάς..

FREED

ΠΙΕΡΥΓΑ 3

Οι Πτέρυγα 3 έκαναν την εμφάνισή τους το 2022 με το album "Βλέμμα Καρφωμένο Στο Κενό..."

Ένα *alternative rock* album με ελληνικό στίχο, του οποίου τα τραγούδια είναι αυτό που λέμε βιωματικά! Είναι κομμάτια κοινωνικά, εκφράζουν το μέσα μας και την ψυχή μας. Είναι δύσκολο, το να ακούει κάποιος αυτού του είδους της μουσικής, ιδικά την ελληνική και να περάσουν απαρατήρητοι οι Πτέρυγα 3! Εδώ καλά καλά ακόμα και αν δεν ακούς ελληνική ροκ είναι δύσκολο να μην γνωρίζεις ένα τέτοιο όνομα!

Το album είναι καταπληκτικό από όλες τις απόψεις, από οποία πλευρά και αν το δεις. Από την μουσική και τους στίχους, μέχρι το νόημα των κομμάτων και τα φωνητικά του Βαγγέλης Τσίμου, τα οποία είναι καταπληκτικά! Οι στίχοι θα ήθελα να αναφέρω ότι είναι από τον Βαγγέλης Τσίμο!

Το album στο σύνολό του είναι καταπληκτικό και ακούμε κομμάτια όπως είναι το Η Πεδιάδα Του Ορίζοντα, το οποίο είναι και το μεγαλύτερο σε διάρκεια κομμάτι του album, Πως Φτάσαμε Ως Εδώ και το Πριν Το Τέλος Του Ουράνιου Τόξου! Προσωπικά μου είναι δύσκολο το να επιλέξω πιο κομμάτι είναι και το καλύτερο, όμως σχεδόν το κατάφερα αναφέροντας τα παραπάνω!

Τα παιδιά ξέρουν να γράφουν και να δημιουργούν μουσική! Για να καταφέρεις να κάνεις τόσο τέλεια μουσική πρέπει να το έχεις στο αίμα σου και τα μέλη του συγκροτήματος Πτέρυγα 3 μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι το έχουν στο αίμα τους! Έχουν ένα υπέροχο ταλέντο και αυτό ήδη το αναγνωρίζουμε ακόμα και από το 1ο τους album.

Η πορεία τους θα είναι ακόμα καλύτερη, για να κάνουν τέτοιο ξεκίνημα φανταστείτε τι έχει να εξακολουθήσει...

Θέλω όμως να αναφερθώ και σε ένα ακόμα τραγούδι το οποίο κυκλοφόρησε φέτος! Ίσως να είναι και από τις καλύτερες ελληνόφωνες ροκ κυκλοφορίες για το 2024!

Το κομμάτι ονομάζεται "Αβάσταχτο αντίο στην παιδική αθωότητα"! Το συγκεκριμένο κομμάτι γράφτηκε με αφορμή το κλείσιμο του αγαπημένου τους στεκιού, του Παράξενου στον Άγιο Νικόλαο. Στο μαγαζί αυτό το συγκρότημα έζησε αρκετά πράγματα και μάλιστα ήταν μια αφετηρία για το συγκρότημα.

Το κομμάτι, προσωπικά, με γεμίζει με αυτό που ονομάζουμε Bad Memories, κάτι το οποίο δεν χρειάζεται να εξηγήσω, καταλαβαίνουμε όλοι!

Οι Πτέρυγα 3, σε κάθε τι που δημιουργούν, αποδίδουν το 2000% των δυνάμεων τους, αυτό είναι που τους κάνει επαγγελματίες μουσικούς και σωστούς Καλλιτέχνες με Κ κεφάλαιο!

Αν κάποιος μου ζητούσε να κάνω ένα top 10 με τα 10 σπουδαιότερα ελληνόφωνα ροκ albums, μέσα στις πρώτες θέσεις, θα ήταν ασφαλώς το Βλέμμα Καρφωμένο Στο Κενό...

Είναι μαγικό album, καταφέρνει να μας μαγέψει και να μας γεμίσει νοσταλγία με ένα υπέροχο τρόπο!

Το ποίημα "Η Πεδιάδα Του Ορίζοντα" συμπεριλαμβάνεται στην ποιητική συλλογή του Ιάσωνα Σταυράκη "Ό,τι επέζησε απ' τη φωνή μας" η οποία κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Συμείων.

Ensom Kråke

Στις 8 Μαρτίου οι πτέρυγα 3 εμφανίζονται στη Θεσσαλονίκη μαζί με τους ΜόΡΑ !

ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

VENTIRATI

Καλησπέρα σας και συγχαρητήρια για την νέα πρώτη σας ολοκληρωμένη κυκλοφορία". Πείτε μας λίγα λόγια για αυτή. Τι να περιμένει να ακούσει κάποιος σε αυτό το άλμπουμ;

Κατ' αρχάς ευχαριστούμε πολύ εσένα και το περιοδικό STIGMATA που φιλοξενείτε με θέρμη την κυκλοφορία μας, με αυτήν την συνέντευξη, με την οποία κυκλοφορία ελπίζουμε, να συμβάλουμε και εμείς στην μουσική σκηνή που θελήσαμε να υπηρετήσουμε! Ο ακροατής, επιθυμούμε, να προσλάβει μια χυμική εργασία μεταξύ των μελών της μπάντας σε σύνθεση και ποίηση, που αποτυπώνει ειλικρινά την ψυχή καθενός μέλους και τις εντατικές προσπάθειές μας εν μέσω καθημερινών μαχών, που επηρέασαν τον τρόπο του album που έχουμε στα χέρια μας...

Είστε χρόνια στη σκηνή παρά ταύτα μόλις τώρα έχουμε στα χέρια μας κάτι ολοκληρωμένο από εσάς. Γιατί αυτή η καθυστέρηση;

Ήμασταν πριν χρόνια στην σκηνή, διακόψαμε και επανήλθαμε σχετικά πρόσφατα. Ο πρώτος συνδυετικός κρίκος της μπάντας σχηματίστηκε μεταξύ Σωτηρη και Στεφανου, δηλαδή όταν γράψαμε τα πρώτα κομμάτια περί το 2000, και ακολούθησε μια σχετικά (πάντα ως προς το επίπεδο underground) συστηματική πορεία, σαν τρίο, με τον Ντίνο Δομένικο στα τύμπανα, όπου θέσαμε και οι τρεις κάποιες καλές βάσεις εκείνη την πρώτη περίοδο. Αργότερα είχαμε να αντιμετωπίσουμε πολλές προκλήσεις, και να μαθητεύσουμε σε διάφορα σχολεία της ζωής ο καθένας. Οπότε, έχοντας κατακτήσει μια καλή αποδοχή και ηθική ικανοποίηση, από ένα μικρό αλλά ουσιαστικό κοινό που μας είδε ζωντανά και από ηχογραφήσεις demo που ακούστηκαν με τα μέσα της εποχής (το διαδίκτυο δεν ήταν τότε τόσο διαδεδομένο για να ακούς μουσική σε πλατφόρμες, ενώ οι τότε ραδιοφωνικές εκπομπές που έδιναν βάση σε ελληνικές underground μπάντες, ελάχιστες και αραιές...), απλώς οδηγηθήκαμε σταδιακά στην ανάγκη να αντιμετωπίσουμε άλλα πεδία, και δεν είχαμε την πολυτέλεια να ασχοληθούμε με την μουσική σύνθεση και εκτέλεση που είναι πάντα ιδιαίτερα απαιτητική, εάν έχεις σκοπό να ακουστείς από δουλεμένο, μνημένο κοινό και να ανέβεις σε επαγγελματικές σκηνές. Εντωμεταξύ, υπηρετήσαμε αμφότεροι και άλλες τέχνες

και ασχοληθήκαμε και με άλλα είδη μουσικής. Η δική μας Μούσα, όμως, επανήλθε, μεστωμένη με τις πορείες του καθενός, και αγκάλιασε και την συμβολή του Σπύρου στα πλήκτρα.

Το *Victorian* κυκλοφόρησε από την ελληνική *Sleazy Rider*, που ειδικεύεται στον *metal* ήχο. Εάν δε κάνω λάθος πρέπει να είστε το μοναδικό συγκρότημα του χώρου στη συγκεκριμένη εταιρία. Πως προέκυψε αυτή η συνεργασία και σε ποιo βαθμό είστε ευχαριστημένοι ως τώρα από αυτήν;

Όντως, τα τελευταία χρόνια η εντονότερη δραστηριότητα της εταιρείας μας επικεντρώνεται σε *Metal* σχήματα, αλλά δεν έχει μόνο *Metal* συγκροτήματα στο *roster* της. Μάλιστα υπάρχουν και άλλα σχήματα στην εταιρεία πλησιέστερα στο δικό μας ρεύμα, όπως οι *Blut*, ενώ κατά το παρελθόν είχε κυκλοφορήσει δίσκο των ιστορικών *En Garde*, μεταξύ άλλων. Θέλει λίγο ψάξιμο, ανάμεσα στις τόσες -κύριως *Metal*- κυκλοφορίες των τελευταίων ετών αλλά θα δεις σημαντικές και επιτυχημένες κυκλοφορίες και μη *Metal*. Η συνεργασία μας προέκυψε με συμπτωματική επικοινωνία, μέσω του ηχολήπτη-παραγωγού του άλμπουμ, οπότε άρεσε στην εταιρεία - η οποία είναι ελληνικού *management* αλλά έχει περισσότερη δράση στο εξωτερικό - συμφωνήσαμε, κυκλοφορήσαμε και έκτοτε συνεργαζόμαστε αρμονικά! Η αλήθεια είναι ότι δεν το ψάξαμε με εταιρείες αποκλειστικές του *gothic* ρεύματος, προηγουμένως, καίτοι παρατηρήσαμε ότι τα τελευταία χρόνια, πολλές παραδοσιακές, αν επιτρέπεται ο όρος, *gothic* εταιρείες, ή εταιρείες με μπάντες που θα ταίριαζε ο ήχος μας γενικότερα, τείνουν να ανοίγουν το πεδίο και να μην λειτουργούν αποκλειστικά με τέτοια σχήματα.

Πως θα περιγράφατε τον ήχο σας; Ποιοι σας έχουν επηρεάσει μουσικά και στιχουργικά;

Παρότι ήταν, ομολογουμένως, το *Gothic rock* και η Γοτθική λογοτεχνία και ποίηση το

εφαπτήριό μας για να σχηματιστούμε, μουσικά και στιχουργικά, τείνουμε προς επιρροές προς τα πιο παλαιά, πρωτοπόρα και του συγκεκριμένου ρεύματος, συγκροτήματα, τα οποία όμως θεωρούνται θεμελιώδη, γενικότερα, της *post-punk* και ... "εναλλακτικής μουσικής" όπως π.χ. οι *Joy Division*, *The Damned*, *Siouxsie*, η *love & hate* κοινότητα των *Sisters/Mission* (βλ. *Sisterhood/All About Eve* κλπ), *New Model Army*, *Nephilim*, *Cult*.. Κυρίως ακολουθούμε εκείνες τις σχολές, των πρώτων περιόδων που ανήκαν στην δεκαετία του 80 και ωρίμασαν ως το 90, έχοντας οπωσδήποτε και άριστους εγχώριους δασκάλους από εκείνη την εποχή, όπως οι *Ding An Sich*, *Slow Motion*, *Flowers of Romance*, *Distorted Image*, *Λευκή Συμφωνία*, *South of No North*, *The Illusion Fades*, κλπ. Επιπλέον, καίτοι αγαπάμε πολλές μπάντες και της λεγόμενης δεύτερης γεννεάς, και του πιο σκληρού ήχου και των μεταγενέστερων ηλεκτρονικών ήχων, που εξελίχθηκαν από τα μέσα της δεκαετίας του 90 και μετά, δεν μας βγήκε τόσο στις πρόβες αυτό το

στοιχείο. Μπορεί, όμως, στο μέλλον να μας βγει κάτι άλλο. Επίσης, έχουμε και πιο *folk* και

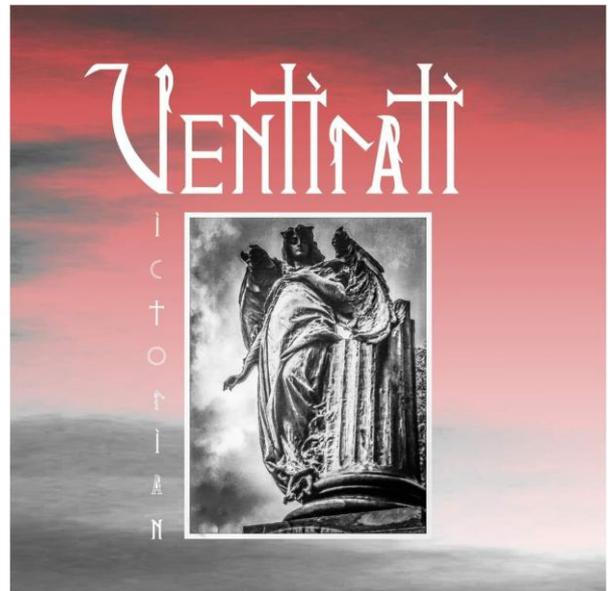
πιο rock&roll κομμάτια, όπως ξέρουν οι φίλοι μας που έρχονται στα live, αλλά πάντα υπό ένα ατμοσφαιρικό ambience που τα επικαλύπτει με την gothic σφαίρα.

Κάποιοι γράφουν πρώτα την μελωδία και πάνω τους χτίζουν την δομή των τραγουδιών και τους στίχους. Υπάρχουν και αυτοί που πρώτα γράφουν τους στίχους και χτίζουν πάνω τους το κομμάτι. Ποιος είναι ο δικός σας δρόμος στη σύνθεση των κομματιών;

Α, ακολουθούμε και τις δύο οδούς αλλά συνήθως το προϊόν προκύπτει παράλληλα, δηλαδή οι στίχοι προσαρμόζονται κατά την ολοκλήρωση της μουσικής ή το αντίστροφο! Π.χ. το Fallen έχει γραφεί πρώτα στιχουργικά και ολοκληρώθηκε μουσικά, ή το Myrtale προηγήθηκε σε ποίημα στα ελληνικά, και απεδόθη στα Αγγλικά ταυτόχρονα με την μουσική, ενώ το Tarantella πρώτα μουσικά και μετά στιχουργικά.

Ένα από τα πιο ωραία κομμάτια του δίσκου είναι το επηρεασμένο από Fields of the Nephilim υπέροχο κομμάτι The Book Of Lies Ch.25.29 όπου έγινε μελοποίηση ενός ποιήματος του Aleister Crowley. Πως προέκυψε συνθετικά αυτό το κομμάτι; Γιατί έγινε επιλογή του συγκεκριμένου αποσπάσματος;

Χαιρόμαστε πολύ που σας αρέσει! Στα περισσότερα κομμάτια μας ξεκινάει ένα από τα μέλη μία αρχική σύλληψη και δομή, και εισάγουν τα υπόλοιπα μέλη, στο στούντιο, τα δικά τους στοιχεία και μέρη. Έτσι, στο κομμάτι αυτό είχε πρώτα συντεθεί η μελωδία των πλήκτρων και προσδιοριστεί η δομή από τον Σπύρο. Στην συνέχεια εισήγαγε το μπάσο ο Σωτήρης και τις κιθάρες και την απαγγελία ο Στέφανος. Ο Σωτήρης είχε την ιδέα να χρησιμοποιηθεί, το συγκεκριμένο έργο "Book of Lies", λόγω κάποιας σπουδής που έκανε εκείνη την περίοδο. Ήταν μία καλή συγκυρία να συμπεριληφθεί και στο δικό μας έργο η φιλοσοφική/εσωτεριστική ιδέα ότι η ανθρώπινη βιόσφαιρα, με όλη την δαιδαλώδη πληροφορία και τις σκοπιμότητες αυτών που την μεταχειρίζονται, αλλά και λόγω της κατώτερης φύσης γενικότερα, είναι μία Maya (μία θυμαπάτη) και η κοσμική αλήθεια χρειάζεται μυθικών διαστάσεων προσπάθεια (Οδύσσεια) να ανακινηθεί μέσα στον άνθρωπο, ώστε να συνειδητοποιηθεί ο Νόμος, και αυτό εκφράζεται με αγωνιώδη, υψηλά ποιητικό τρόπο από τον Crowley. Τέλος, ο Στέφανος πρότεινε τα συγκεκριμένα αποσπάσματα ως πιο ταιριαστά για τον σκοπό του κομματιού, συμφωνήσαμε όλοι και βγήκαμε στην τελική πρόβα. Να επισημάνουμε εδώ την σύνθεση των τυμπάνων, που έπαιξε επίσης σπουδαίο ρόλο, από τον Γιάννη Σκόρδο, έναν ταλαντούχο drummer της περιόδου 2022-2023 με τον οποίο κάναμε κάποιες ζωντανές εμφανίσεις σε περιφερειακές σκηνές, τότε.

Ο Crowley μέσω της Νουίτ, στο βιβλίο του Νόμου, έχει αναφέρει τους εξής στίχους: «Ελάτε, ω παιδιά, κάτω από τα αστέρια και χορτάστε αγάπη! Είμαι πάνω από εσάς και μέσα σε σας. Η έκταση μου είναι και στη δική σας. Η χαρά είναι να βλέπω τη χαρά σας». Τι σημαίνει αυτό για εσάς;

Είναι πράγματι μεγαλειώδες αυτό το απόσπασμα που επισημαίνεις. Η Νουίτ (η οποία είναι η αποκαλυφθείσα κοσμική μητέρα στον Crowley και προσομοιάζει στην Αιγυπτία Νουτ, ή Ναάτ, ή Νύξ... θεά του έναστρου ουρανού ή ο πρώτος άπειρος ουρανός που περιβάλλει τα πάντα) αναφέρεται σε μια προγενέστερη κοσμική τάξη, μη συμπυκνωμένων, διαφορετικών από αυτό που αντιλαμβανόμαστε, μορφών και όντων, πιο πρωτόγονων, λεπτοφυών, κυματοειδών, αν θέλεις, μετά την αρχή της δημιουργίας,

και από εκεί γεννήθηκαν οι επόμενοι θεοί και τα επόμενα όντα. Κατά άλλες, επίσης, παραδόσεις και εσωτερικές διδασκαλίες, μετά την πρώτη δημιουργία, κατοικούσαν την (με την τότε της υφή) γη και τα άστρα μάκαρες, χρυσό γένος κλπ και προέκυψαν και οι άνθρωποι, επίσης με λεπτότερη φύση από την σημερινή ... Μετά αρχίσαν οι πυκνώσεις, οι διαχωρισμοί, η επιβολή του ενός όντος στο άλλο και η ανελευθερία, η σταδιακή απώλεια του Χορού της Έκστασης / της

Αγάπης (του κοσμικού έρωτα) της δημιουργίας, ψήγματα του οποίου, χωρίς να το ξέρουμε, ζούμε εμείς μόνο με αναλαμπές, με τους μικρότερους έρωτές μας (με τον άνθρωπο, με την ποίηση, την μουσική, την τεχνουργία, με όποιον έρωτα καθενός, αλλά κυρίως με την διαπίστωση της δημιουργίας και την προσπάθειά μας να την ερμηνεύσουμε). Με αυτά τα λόγια ο Crowley είναι πολύ κοντά στον αποσυμβολισμό του ρόλου της θεάς Νουίτ, η οποία εκφράζει για εκείνον την θεία απειροσύνη, μέσα στην οποία ζούν τα παιδιά της με απόλυτη ελευθερία... η οποία επικρατεί στην δημιουργία και στο αποτέλεσμα της Αγάπης της δημιουργίας.

Ο Ιάμβλιχος στο Περί Των Αιγυπτίων Μυστηρίων θεωρεί ότι η δαιμονική (θεϊκή) τάξη πολλαπλασιάζεται μέσα στο Ένα, συνενώνεται με τρόπο καθαρό και εμπεριέχει όλα τα άλλα πράγματα που είναι κατώτερης φύσης, σύμφωνα με την ιδέα εκείνη που την καθιστά ανώτερη. Συμφωνείται με την παραπάνω θέση;

Πολύ δεινές ερωτήσεις κομίζεις αν και τώρα αναφέρεσαι σε έργο εποχής τόσο δύσκολης λόγω συγκρητισμών, χριστιανισμών, πολλαπλών απόψεων, διωγμών και αντιδιωγμών κ.α. ζητημάτων που άλλαξαν δραματικά τον άνθρωπο και το ήθος του, και που, αν οι Πυθαγόρειοι μεταφέρονταν χρονικά τότε, μπορεί και να μην συμφωνούσαν με τους νεο-Πυθαγορείους (διότι δεν γνώριζαν οι τελευταίοι τα των προηγούμενων, καθαρά... δεν είχαν πλήρως αποκαλυφθεί... ποτέ). Δεν ξέρω αν μπορεί ένας θνητός απλά να συμφωνήσει με την θέση μίας μυστηριακής πληροφορίας για το πώς λειτουργεί ο κόσμος, ειδικότερα της ουσίας “ανώτερων καταστάσεων συνείδησης” εάν δεν έχει “μυηθεί από εκείνες”. Είναι όμως ένα υπέροχο μαθηματικά απόσπασμα εκ του κατά τα άλλα εξαιρετού έργου του Ιαμβλίου που δίνει πολλά στοιχεία για το πώς ερμήνευε τον λεπτοφυή κόσμο, και τις ιεραρχίες των κόσμων, η άλλοτε ευγενής και ευσεβής φιλοσοφική, η ιερατική και η μυστικιστική κοινότητα, καίτοι περιλαμβάνει αποσπάσματα εμβόλιμα και πολλαπλές μεταγενέστερες επεξεργασίες και αμφισβητήσεις (εδώ έρχεται, και πάλι, δυστυχώς για τις προσπάθειες όλων αυτών των αγαθών συγγραφέων, το ζήτημα “Book of Lies”). Για να συμφωνήσουμε, επομένως 100% θα πρέπει να έχουμε συστηματική

παρατήρηση συγκεκριμένης συνείδησης που ανέρχεται – κατέρχεται μεταξύ του ανώτερου κόσμου και του γήινου και να βλέπουμε, με καθαρότητα, πότε έχει τάσεις γήινες και πότε ανώτερες. Η παρατήρηση αυτή γίνεται με τα μάτια της ψυχής. Και συμφωνούμε, ει και θέλεις, ότι υπάρχουν τα μάτια της ψυχής! Από την άλλη, για να επικεντρωθούμε στο ερώτημα, σίγουρα υπάρχει μία διαβάθμιση σε όλα τα επίπεδα, και κάθε επίπεδο επηρεάζει στην διεπαφή του αυτό προς το οποίο εφάπτεται... σε αυτό συμφωνούμε!

Έχετε κάνει και μια μελοποίηση στο William Blake. Πώς προέκυψε αυτή η ιδέα;

Διαβάζουμε όλοι πάρα πολύ σε προσωπικό επίπεδο και ένα από τα πεδία μας είναι η ποίηση. Έχουμε μελοποιήσει και στο παρελθόν πολλούς αγαπημένους ποιητές όπως ο Byron (Darkness) και ο Baudelaire (Le revenant), έτσι ήρθε και η σειρά του Blake, που τόσο μας έχει επηρεάσει. Το τραγούδι προέκυψε εντελώς τυχαία ένα χειμωνιάτικο βράδυ που ο Σωτήρης διάβαζε το συγκεκριμένο ποίημα, γοητεύτηκε από την μουσικότητά του και έπιασε το μπάσο ιχνηλατώντας τους τόνους και την μελωδία που έβγαζε ο στίχος. Έτσι γεννήθηκε αυτό το κομμάτι και αναπτύχθηκε στο στούντιο, με τους τρόπους που είπαμε και πριν.

Για τον William Blake το Φως κυριεύει τον εγκέφαλο του με ξέφρενο πόνο. Για εσάς γιατί γίνεται αυτό; Ποιο είναι κατά την άποψη σας το φως που τον κυριεύει;

Το ποίημα αυτό, του Blake μιλάει για την συνειδητή κοινωνική αποχώρηση από τον κόσμο και τις απογοητεύσεις του, το κάλεσμα της ερήμου (στην ανατολική παράδοση), στην ανάγκη που όλοι έχουμε ορισμένες φορές για καθαρή απομόνωση. Το “Φως” εδώ είναι δυνατό και πονά τα μάτια που αποζητούν το ανακουφιστικό σκοτάδι για να αποκοιμηθούν.

Ποια είναι η αμαρτωλή πόλη που αναφέρεται στο ομώνυμο κομμάτι;

Αμαρτωλές πόλεις υπάρχουν αρκετές στην ιστορία... Υπάρχουν οι αρχαίες μητροπόλεις που εξουσιάζουν ιστορικά την ανθρωπότητα και οι σύγχρονες μεγαλουπόλεις που ζωντανές σχεδόν τρέφονται από την αγωνιώδη καθημερινότητά μας και μας εξουσιάζουν το ίδιο. Είναι κάθε πόλη που επιβάλλει νόρμες στους κατοίκους της που προσβάλλουν την ανθρώπινη φύση και εξέλιξη. Θα μπορούσε να λέγεται Dark City το κομμάτι, ή Matrix, κλπ, κατά τις γνωστές ταινίες, αλλά βγήκε πιο εύηχο το Sin City!

Μελοποιήσατε και Αισχύλο πως προέκυψε αυτή η ιδέα; Από που προέρχεται το απόσπασμα: Θα δοκιμάσετε ξανά στο μέλλον κάτι παρόμοιο;

Είχε συνθέσει πρώτα το κυρίως κομμάτι ο Σωτήρης και στην συνέχεια, την γέφυρα ο Στέφανος, ένα βράδυ πριν αρκετά χρόνια. Εκείνο το βράδυ, η πορεία της μελωδίας άναψε την σπίθα της έμπνευσης για τον τίτλο “Εριννύς” στον Σωτήρη. Η ιδέα για την απαγγελία από τις “Ευμενίδες” καρφώθηκε μία νύχτα στον Στέφανο, εν μέσω ηχογραφήσεων, πέρυσι, του album, και νωρίς το επόμενο πρωί, 6πμ, έτρεξε στο γραφείο του να βρει τα συγκεκριμένα αποσπάσματα της τριλογίας Ορέστειας, τα οποία ταίριαζαν. Έτσι, την ίδια

μέρα το βράδυ, υποδήθηκε στο studio ηχογραφήσεων την Αθηνά ο Στέφανος, η οποία ψήφισε υπέρ του Ορέστη και "έπεισε" τις Ερινύες και ο Σωτήρης τις μετασχηματιζόμενες από Ερινύες σε Ευμενίδες, χθόνιες θεότητες. Είναι ένα μικρό τμήμα της λυτρώσεως του δράματος. Την δεύτερη ημέρα έντυσε ο Σπύρος με τα πλήκτρα του και τα εφέ το κομμάτι. Επομένως, είχε δομηθεί πριν χρόνια κάποιο βράδυ, και ολοκληρώθηκε, ενορχηστρώθηκε, ηχογραφήθηκε και προωθήθηκε προς κυκλοφορία μέσα σε τρεις ημέρες (κλείνοντας τις ηχογραφήσεις του δίσκου). Είναι ευχή προς την ανθρωπότητα αυτό το κομμάτι του Αισχύλου, τον οποίο θεωρούμε ως μίαν από τις πιο καθαρές πηγές αν θέλει να ανακάλυψει κάποιος σε τι ήθος και νόηση μπορεί να φθάσει ο άνθρωπος ... μπορεί να δοκιμάσουμε κάτι σχετικό στο μέλλον, αλλά, χρειάζονται συγχρονισμένες παράμετροι και σπινθήρες έμπνευσης.

Ξέρω ότι είστε ενεργοί συναυλιακά. Ποια είναι τα σχέδια σας για εμφανίσεις ή για περιοδείες;

Αυτήν την περίοδο προετοιμαζόμαστε για live με τους εξαιρετικούς φίλους YouBeastYouAct! Και Muth Labben. Συζητάμε και για άλλες πόλεις στο μεσοδιάστημα, εντός Ελλάδος ενώ μπορεί να βγούμε μια βόλτα και εκτός συνόρων το καλοκαίρι.

Τέλος, τι να αναμένουμε από εμάς στο μέλλον;

Σίγουρα αυτό που θα περιμένετε από εμάς είναι να είμαστε δημιουργικοί σε όλα τα επίπεδα που απαιτούνται για μια επόμενη κυκλοφορία. Ήδη προετοιμαζόμαστε για τις επόμενες ηχογραφήσεις που θα ακολουθήσουν αρκετά σύντομα, ενώ από την Άνοιξη του 2025 θα είμαστε πάλι σε διαδικασία ζωντανών εμφανίσεων.

Και κάτι τελευταίο, τι θα θέλατε να μεταφέρετε προσωπικά στους αναγνώστες του Stigmata Goth Zine;

Το μήνυμά μας είναι να στηρίζουν πάντα την ελληνική σκηνή που πραγματικά έχει πολλά να δώσει ακόμα σε όλα τα επίπεδα. Το γεγονός ότι όλο και περισσότερο το εξωτερικό στρέφει την προσοχή του εδώ, κάτι σημαίνει. Από την άλλη θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλη την συντακτική ομάδα και τους συντελεστές του περιοδικού, που εξέφρασαν την συμπαράστασή τους τόσο πριν και κατά τη διάρκεια όσο και μετά την κυκλοφορία του album μας, που ήταν στόχος ζωής όλων των Ventirati και ειδικά να ευχαριστήσουμε εσένα, για τις σημαντικές ερωτήσεις σου που μας επέτρεψαν να εκφράσουμε αυτά που φέρουμε στην ψυχή μας.

Νίκος Γαλίζης

Ξεδιπλώνοντας τα Μυστικά Ενός Άδειου Καθρέφτη: Συνέντευξη με τους Empty Mirror

Από τις σκιές της Αθήνας γεννήθηκαν οι Empty Mirror, ένα gothic metal συγκρότημα που αποτυπώνει τη μελαγχολία και τη δύναμη του σκοτεινού ήχου. Ο καθρέφτης "άδειασε" το 2020, σε μια εποχή γεμάτη αβεβαιότητα, φέρνοντας στη ζωή ένα project που έμελλε να εξελιχθεί σε μια σημαντική παρουσία στη σκηνή.

Μετά τις πρώτες ηχογραφήσεις το 2021, το συγκρότημα ξεκίνησε την προ-παραγωγή του ντεμπούτου του, και παρά τις αλλαγές στο line-up, το "Echoes of Eternity" κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2022, φέρνοντας στο φως έξι κομμάτια γεμάτα πάθος και σκοτεινή ατμόσφαιρα. Το 2023 τους βρήκε δυναμικούς, με νέες συνθέσεις και συναυλιακές εμφανίσεις, ενώ το 2024 οι Empty Mirror ξαναμπάνουν στο στούντιο για το δεύτερο τους άλμπουμ.

Με το "Luminous Child" να ανοίγει τον δρόμο την 1η Δεκεμβρίου και το "Deus Profanus" να ακολουθεί ανήμερα των Χριστουγέννων, το συγκρότημα συνεχίζει να εξερευνά τους gothic ήχους των '90s, προσφέροντας μια ανανεωμένη αλλά διαχρονική gothic metal εμπειρία.

Πάμε να τους γνωρίσουμε!

Daniela Palaiochorinou: Χαίρετε! Με μεγάλη μου χαρά, σας καλωσορίζω στο Stigmata. Είναι τιμή μας που σας έχουμε εδώ. Για αρχή, θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για εσάς και την μουσική σας πορεία/ταυτότητα;

Empty Mirror: Σας ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση και το βήμα που μας δίνετε για να μιλήσουμε για τους Empty Mirror.

Η μπάντα ξεκίνησε όπως λέμε χαρακτηριστικά, την σκοτεινή χρονιά του 2020! Στο ξεκίνημα μιας μοντέρνας γοθτικής εποχής, σχεδόν εξίσου σκοτεινής και μακάβριας. Όπου 6 διαφορετικοί χαρακτήρες συναντήθηκαν για να εκφραστούν μέσω μιας σκοτεινής μουσικής, έτσι όπως το είχαν ανάγκη.

Daniela Palaiochorinou: Τι είναι αυτό που θέλουν οι Empty Mirror να εκφράσουν μέσω της μουσικής τους; Πώς γεννήθηκε η ιδέα του ονόματος και ποια ήταν η αρχική έμπνευση;

Empty Mirror: Θέλουμε να εκφράσουμε την αγάπη μας για την κλασική έννοια του gothic metal και να το αναβιώσουμε με τον δικό μας πλέον τρόπο και προσέγγιση. Η ιδέα του ονόματος γεννήθηκε με τον σχηματισμό στην ουσία της μπάντας, και επειδή ήταν εν μέσω καραντίνας χρησιμοποιήσαμε το όνομα Empty Mirror. Η αρχική έμπνευση του ονόματος ήταν ότι θέλαμε να προσδώσουμε την αίσθηση αποξένωσης ή απομάκρυνσης από την ίδια μας την εικόνα ή την πραγματικότητα, κάτι που βιώσαμε όλοι εκείνη την διετία της καραντίνας αλλά παράλληλα συμβόλιζε μια νέα αρχή, ένας άδειος καθρέπτης είναι ένα πεδίο με άπειρες δυνατότητες, περιμένοντας να δεις τι θα εμφανιστεί, ποια θα είναι εν τέλει η απεικόνιση.

Daniela Palaiochorinou: Πρόσφατα κυκλοφορήσατε έναν νέο δίσκο, το "Deus Profanus". Θα θέλατε να μας μιλήσετε για αυτόν; Υπάρχει κάποιο concept ή κάποια θεματική σύνδεση με τον προηγούμενο δίσκο σας; Κάποιο κομμάτι το οποίο να έχει ιδιαίτερο νόημα για εσάς και που ξεχωρίζετε;

Empty Mirror: Είναι το 2ο άλμπουμ της μπάντας, πέραν του ύφους που είναι πλέον πιο ξεκάθαρο και της θεματολογίας των στίχων, δεν θεωρούμε ότι υπάρχει κάποια θεματική σύνδεση με τον προηγούμενο δίσκο. Ένα κομμάτι με ιδιαίτερο νόημα, κυρίως για την Αφροδίτη, είναι το Tristessa. Οι στίχοι γράφτηκαν εκείνη την περίοδο για τη γιαγιά της που είχε μόλις αποβιώσει και ήταν ιδιαίτερα σκοτεινή περίοδος για εκείνη τότε.

Daniela Palaiochorinou: Ποιες ήταν οι μεγαλύτερες προκλήσεις που έχετε αντιμετωπίσει έως τώρα στην μουσική σας πορεία;

Empty Mirror: Οι προκλήσεις που αντιμετωπίσαμε έως τώρα δεν διαφέρουν από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και όλες οι μπάντες. Το πρόβλημα χρόνου είναι σίγουρα ένα από αυτά, καθώς και οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε στο κομμάτι των προβών και της σύνθεσης των κομματιών, πάλι μιλώντας για την περίοδο του covid. Τώρα τα πράγματα, είναι λίγο πιο εύκολα αλλά, εντάξει, όλοι έχουμε υποχρεώσεις. Τα καταφέρνουμε όμως παρ' όλες τις προκλήσεις και δεν τις αφήνουμε να γίνουν τροχοπέδη για να επιτύχουμε το στόχο μας.

Daniela Palaiochorinou: Υπάρχει κάποια αγαπημένη ανάμνηση από κάποιο live;

Empty Mirror: Όλα τα lives μέχρι τώρα, μας έχουν αφήσει όμορφες αναμνήσεις. Ίσως πιο έντονα θυμόμαστε το πρώτο μας live που ήταν και η παρουσίαση του 1ου άλμπουμ, όπου υπήρχε και το περισσότερο άγχος και ήταν η πρώτη φορά που θα παρουσιάζαμε τα κομμάτια live. Αλλά κάθε live είναι μοναδικό. Από τις στιγμές με τις υπόλοιπες μπάντες μέχρι κ το διαφορετικό κάθε φορά κοινό! Και φυσικά έπονται κι άλλες!

Daniela Palaiochorinou: Ποια είναι η άποψή σας για την σημερινή goth σκηνή στην Ελλάδα; Πιστεύετε πως έχει μέλλον, ή είναι ένα είδος που όλο και λιγότερος κόσμος αναζητά;

Empty Mirror: Ίσως τα προηγούμενα χρόνια να είχε πέσει λίγο σαν είδος το goth στην Ελλάδα, αλλά ίσως και γενικά. Φαίνεται όμως ότι έχει μέλλον, γενικά τα πάντα ανακυκλώνονται και τα παλιά είδη μουσικής έρχονται πάλι στο προσκήνιο, υπάρχει μια νέα προσέγγιση στον σκοτεινό ρομαντισμό και θεωρούμε ότι ίσως ξεκινήσει να το αναζητά λίγο περισσότερο ο κόσμος. Αλλά ο χρόνος θα δείξει!

Daniela Palaiochorinou: Τι αντιπροσωπεύει για εσάς η έννοια του goth; Ποιες θεματικές της κουλτούρας αυτής ενσωματώνετε στη μουσική σας;

Empty Mirror: Η έννοια του goth αντιπροσωπεύει την αγάπη μας για το σκοτεινό, το μυστήριο, ίσως μία προσέγγιση και στο υπερφυσικό αλλά και η αναζήτηση μιας πιο βαθιάς προσωπικής και υπαρξιακής αλήθειας με στοιχεία μελαγχολικού ρομαντισμού. Μέσα στην μουσική μας εμφανίζεται και στιχουργικά, με αναφορές σε σκοτεινά θέματα, όπως ο θάνατος, η μοναξιά, η μαγεία και οι σκοτεινές πλευρές του ανθρώπινου

ψυχισμού που διακατέχεται από συναισθηματική ένταση αλλά και μέσα από τις μελωδίες μας, με αργό αλλά και ατμοσφαιρικό ρυθμό, έντονες κιθάρες αλλά και growls και καθαρά φωνητικά.

Daniela Palaiochorinou: Τποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια και οι φιλοδοξίες σας;

Empty Mirror: Είμαστε αρκετά αισιόδοξοι παρ' όλη τη γοθική μας αισθητική! Θέλουμε να συνθέσουμε κι άλλα καινούρια κομμάτια και μέσα από τη μουσική μας να επαναφέρουμε την αγάπη του κόσμου για την gothic metal, και φυσικά μέσα στις φιλοδοξίες μας είναι και τα live!

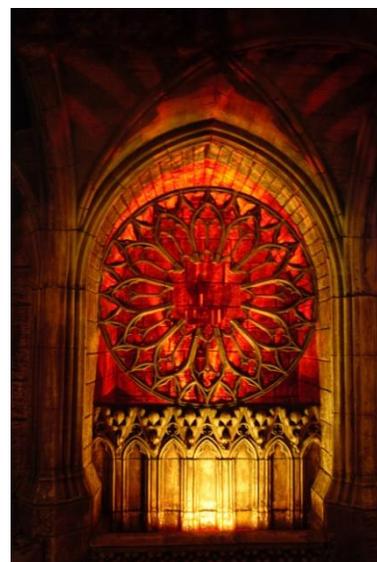
Η μουσική των Empty Mirror είναι ένα ταξίδι μέσα από τη μελαγχολία και το φως, ένα σκοτεινό κάλεσμα για όσους αναζητούν την ουσία της gothic metal. Με κάθε νέα κυκλοφορία, αποδεικνύουν πως ο καθρέφτης τους δεν είναι πραγματικά άδειος, αλλά γεμάτος συναισθήματα και μουσικές ιστορίες που αξίζει να ακουστούν.

Daniela Palaiochorinou

Μια βραδιά HALLOWEEN στο Ρουέν της Γαλλίας

Η νύχτα των ζωντανών νεκρών έχει φτάσει, αγγίζοντας απαλά τις σκοτεινές γωνίες, που στέκονται υγρές, ανάμεσα στα πέτρινα σοκάκια της ήσυχης πόλης.

Το πιο gothic venue που έχεις δει ποτέ στη ζωή σου, βρίσκεται σε αυτό το μέρος. Αυτό που το κάνει ξεχωριστό, δεν είναι απλά η διακόσμηση η οποία είναι πολύ προσεκτικά δομημένη. Είναι φτιαγμένα όλα με πολύ κόπο και δημιουργικότητα από έναν σύγχρονο Οδυσέα, πολυπράχμων και ταλαντούχο καλλιτέχνη και την παρέα του. Αυτός είναι ο Olivier Orho και η ομάδα του, γνωστοί και μέσα από την υπέροχη μουσική τους, ως μέλη του συγκροτήματος Rosa Crux. Το να βρίσκεσαι σε αυτό το μοναδικό χώρο δεν είναι απλά μια βραδιά σε club, αλλά μια εμπειρία που θα σου μείνει πραγματικά αξέχαστη.

Στην είσοδο της Κρύπτας, αφήνεις πίσω τον παλιό εαυτό σου, για να ανακαλύψεις καινούργιες αισθήσεις και περάσματα. Ο φωτισμός προέρχεται αποκλειστικά από κεριά, τα οποία είναι τοποθετημένα πάνω σε χειροποίητα γκροτέσκ μανουάλια. Προχωρώντας πιο μέσα, οι τοίχοι στοιχειωμένα σιωπηλοί, βαστούν χειροποίητους σκελετούς, σαν τρόπαια ξεχασμένα απ' το χρόνο. Ο χώρος αποτελείται από το

ξύλινο σκαλιστό μπαρ, τα μαύρα τραπεζάκια - φέρετρα, το πιάνο, και λίγο πιο κάτω βρίσκεται το stage από το οποίο, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, παρελαύνουν τα καλύτερα συγκροτήματα της μουσικής μας σκηνής. Το dancefloor ανάμεσα σε πομπώδεις γοτθικά γλυπτά, καμπάνες, ξερά φύλλα

σε κάθε γωνιά, και υπό τον φυσικό φωτισμό αμέτρητων κεριών, δίνουν μια ακόμα πιο δραματική ένταση στην ατμόσφαιρα. Συνδυαστικά με τον καπνό που αναδύεται διακριτικά σαν ένα σύννεφο κάτω από τα πόδια σου, σε κάνει να νιώθεις ότι αιωρείσαι καθώς χορεύεις. Όλα αυτά, ολοκληρώνουν αυτή τη μυστηριώδη αίσθηση, προσφέροντας τις καλύτερες συνθήκες για να νιώσεις πρωταγωνιστής σε ταινία τρόμου εποχής. Η αίσθηση που σου δίνει το μέρος, είναι ότι βρίσκεσαι μέσα σε ένα στοιχειωμένο ναό γοτθικής αρχιτεκτονικής, κρυμμένο καλά από τη σύγχρονη εποχή.

Η βραδιά του Halloween ξεκίνησε με την προβολή της κλασικής ταινίας *Nosferatu* του Μιρναυ, υπό τους ήχους της εξαιρετικής *Camille Camvin* στο πιάνο. Το

σκηνικό του stage ήταν αλλόκοσμο, γεμάτο χειροποίητες ταφόπλακες, κιβδούς, και στοιχειωμένες μελωδίες που ξεκλειδώνονταν σε κάθε νότα.

Στη συνέχεια, ακολούθησε πάρτυ από τους *Geisterwelt Nights*, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια του event, ένα μυστικό τρένο

μπορούσε να σε ταξιδεύσει σε σκοτεινά και τρομακτικά μονοπάτια, αν φυσικά είχες το θάρρος! Οι φωτογραφίες κατά ένα περίεργο τρόπο εξαφανίζονταν όπως κι εσύ, λες και κάποιο μαγικό χέρι σε υπνώτιζε και σε οδηγούσε σε κόσμους σκιερούς. Οπότε για να καταλάβετε για τί μιλάμε θα πρέπει να τολμήσετε, να το επισκεφτείτε οι ίδιοι! Θα το τολμήσετε;

Πληροφορίες: *Dans la Crypte RosatCrvx*

Επίσημη σελίδα: <http://www.rosacrvx.org/crypte>

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/238848516183841>

By Marlen Moysidou

Η Πολυμορφία της Gothic Αισθητικής και η Σύνδεσή της με τη Μουσική

Η gothic κουλτούρα είναι ένα πολυδιάστατο φαινόμενο, όπου η μουσική, η τέχνη, η μόδα και η αισθητική συνυπάρχουν και αλληλοσυμπληρώνονται. Από τα σκοτεινά, μιμιμαλιστικά look μέχρι τα πιο περίτεχνα και θεατρικά σύνολα, κάθε goth στυλ αποτελεί έναν μοναδικό καμβά έκφρασης, όπου πολλά διαφορετικά στοιχεία ενώνονται για να δημιουργήσουν μια μοναδική ταυτότητα. Σε αυτό το άρθρο, θα αναλύσουμε τις διαφορετικές εκφάνσεις της gothic αισθητικής και το πώς αυτές σχετίζονται με τα διάφορα υποείδη της goth μουσικής.

Traditional Goth

Το παραδοσιακό goth look προέρχεται από τη δεκαετία του '80, όταν οι πρώτες gothic rock μπάντες, όπως οι Bauhaus, οι Siouxsie and the Banshees, οι Cure και οι Sisters of Mercy, έθεσαν τα θεμέλια του κινήματος. Χαρακτηρίζεται από σκούρα ρούχα, συχνά με επιρροές από το punk και το post-punk, καθώς και από έντονες αντιθέσεις, όπως η χρήση δαντέλας και δικτυωτών υφασμάτων. Τα μαλλιά είναι συχνά φουσκωμένα ή σε messy στιλ, ενώ το μακιζιάζ συνήθως είναι αρκετά έντονο και περιλαμβάνει λευκή πούδρα, μαύρο eyeliner και σκούρα κραγιόν, δημιουργώντας μια δραματική και απόκοσμη εμφάνιση.

Romantic Goth

Το ρομαντικό goth look εμπνέεται από τη ρομαντική και κλασική gothic λογοτεχνία, καθώς και από τη μόδα του 18ου και 19ου αιώνα. Το στιλ αυτό περιλαμβάνει περίτεχνα φορέματα, κορσέδες, βελούδο, δαντέλες και αριστοκρατικά κοσμήματα. Οι άντρες συχνά φορούν μακριά παλτά, πουκάμισα με φουσκωτά μανίκια και γάντια. Οι μπάντες που ταιριάζουν σε αυτό το στιλ είναι οι Lacrimosa, οι Tristania, οι Theatre of Tragedy και οι Within Temptation, όπου η μουσική χαρακτηρίζεται από συμφωνικά στοιχεία και ρομαντικούς στίχους.

Victorian Goth

Το victorian goth είναι ένα στιλ με έντονες επιρροές από τη βικτωριανή εποχή, αλλά σε ακόμα πιο δραματική εκδοχή. Περιλαμβάνει κορσέδες, ψηλοτάκουνα μποτάκια, δαντέλες και περίτεχνα καπέλα, αποπνέοντας έναν αέρα παλιάς εποχής, ενώ σχετίζεται με neoclassical, darkwave και neovictorian μουσική (Lacrimosa, Sopor Aeternus, Midnight Syndicate).

Vampire Goth

Σχετίζεται με *gothic rock*, *darkwave* και μερικές φορές *gothic metal* και *symphonic black metal* (*Nosferatu*, *Theatres des Vampires*, *Cradle of Filth*, *Moonspell*). Το στυλ εμπνέεται από τις βικτωριανές και δραματικές απεικονίσεις των βαμπίρ, περιλαμβάνοντας μακριά παλτά, ψηλούς γιακάδες, πολυτελή υφάσματα όπως βελούδο και σατέν, καθώς και χλωμό μακιγιάζ με σκούρα χείλη και κόκκινες πινελιές για ένα "μακάβριο" αλλά αριστοκρατικό look.

Deathrock Goth

Το *deathrock* αποτελεί τη σκοτεινή πλευρά του *punk*, με ρίζες στη δεκαετία του '80. Το look αυτό περιλαμβάνει σχισμένα ρούχα, δερμάτινα *jackets*, σκισμένα καλσόν, μαλλιά φουσκωμένα ή σε στυλ *mohawk/backcombing*, καθώς και έντονο, θεατρικό μακιγιάζ. Η αισθητική αυτή συνδέεται άμεσα με μπάντες όπως οι *Christian Death*, οι *45 Grave*, οι *Specimen* και οι *Kommunity FK*, οι οποίες συνδυάζουν σκοτεινούς ήχους με έντονες *punk* επιρροές.

Cyber Goth

Το *cyber goth* στυλ είναι η πιο φουτουριστική και ηλεκτρονική εκδοχή της *gothic* κουλτούρας. Βασίζεται στην έντονη χρήση νεον χρωμάτων, πλαστικών αξεσουάρ, *cyber dreadlocks*, γυαλιστερών *latex* και *PVC* ρούχων. Η μουσική που συνοδεύει αυτή την αισθητική περιλαμβάνει *industrial*, *EBM*, και *futurepop* συγκροτήματα, όπως οι *VNV Nation*, οι *Hocico*, οι *Combichrist* και οι *And One*. Συχνά οι *cyber goths* προσθέτουν γυαλιά με φακούς νεον, πλατφόρμες και αξεσουάρ εμπνευσμένα από την επιστημονική φαντασία.

Fetish Goth

Συνδέεται με *industrial*, *dark electro* και *aggrotech* (Hocico, *Aesthetic Perfection*). Το στυλ χαρακτηρίζεται από δερμάτινα, latex, λουριά και cyber στοιχεία, συχνά με προκλητική αισθητική εμπνευσμένη από *fetish* κουλτούρα.

Nu Goth

Μια σύγχρονη εκδοχή του *gothic* στυλ, που ενσωματώνει στοιχεία από *streetwear* και *minimalism*, ενώ διατηρεί τη σκοτεινή *goth* αισθητική. Αντί για περίτεχνα ρούχα, το *nu goth* βασίζεται σε *oversized* μαύρες μπλούζες, δερμάτινα *jackets*, σκισμένα τζιν και *chunky* πλατφόρμες, με αξεσουάρ όπως *choker* και γεωμετρικά σύμβολα. Μουσικά, το *Nu Goth* δεν έχει συγκεκριμένο ηχητικό υπόβαθρο, καθώς είναι περισσότερο μια αισθητική προσέγγιση παρά ένα μουσικό κίνημα. Ωστόσο, πολλά άτομα που ταυτίζονται με το στυλ ακούνε *witch house*, *darkwave*, *post-punk* και *minimal wave*, με συγκροτήματα όπως οι *Salem*, οι *Crystal Castles*, οι *She Past Away* και οι *Lebanon Hanover*, τα οποία ταιριάζουν με τη μοντέρνα αισθητική που εκφράζει το *nu goth*.

Steampunk Goth

Το *steampunk goth* αποτελεί μια μίξη της βικτωριανής αισθητικής με την *industrial* επανάσταση και τα *retro-futuristic* στοιχεία. Οι εκπρόσωποι αυτού του στυλ φορούν κοστούμια και φορέματα εμπνευσμένα από τον 19ο αιώνα, με γυαλιά ανιατορ, καπέλα, δερμάτινα λουριά, ρολόγια τσέπης και μεταλλικές λεπτομέρειες. Οι μπάντες που ταιριάζουν σε αυτό το στυλ περιλαμβάνουν τους *Abney Park*, τους *Crüxshadows* και τους *Razputina*, οι οποίοι συνδυάζουν *gothic rock* με ηλεκτρονικές και *folk* επιρροές.

Daniela Palaiochorinou

Συνεχίζεται...

CINEGOTHIC

DAGON 7

7 Gothic movies to die 4

Οι ταινίες με γοτθική ατμόσφαιρα, ήταν πάντα για μένα πηγή έμπνευσης για οποιαδήποτε μορφή τέχνης ασκούσα κατά καιρούς.

Σας παραθέτω λοιπόν με τυχαία σειρά 7 αγαπημένες μου gothic ταινίες, και ίσως αποτελέσουν έμπνευση και για εσάς!

1. Only lovers left alive (2013)

Μία φρέσκια άποψη για τους βρυκόλακες, Είναι ίσως ακόμη περισσότερο ένα ρομαντικό δράμα παρά μια ταινία τρόμου.

Ο Tom Hiddlestone και η Tilda Swinton μας δείχνουν τι σημαίνει να θες να είσαι πραγματικά με κάποιον για...πάντα.

2. Crimson peak (2015)

Το *Crimson Peak* είναι μια ταινία που δείχνει την αγάπη του Guillermo del Toro για το goth σινεμά, καθώς είναι ξεκάθαρα παλιομοδίτικο αφηγηματικά και αισθητικά, με εκπληκτικά σκηνικά και μια ιστορία για μια ασυνήθιστη οικογένεια και διάφορους ανθρώπους με τραγικό παρελθόν που συγκρούονται.

3. Interview with the Vampire (1994)

Το *Interview with the Vampire* είναι μία από τις πολλές αξιόλογες ταινίες που κυκλοφόρησαν το 1994. Είναι συναρπαστική με βάση μόνο τη δύναμη του καστ της, δεδομένου ότι οι δύο πρωταγωνιστές εδώ παίζονται από τους σούπερ σταρ *Brad Pitt* και *Tom Cruise*, με ισχυρούς δευτερεύοντες ηθοποιούς όπως ο *Kirsten Dunst* και ο *Antonio Banderas*.

Όπως υποδηλώνει ο τίτλος, ένας βρικόλακας δίνει μια λεπτομερή ματιά στη ζωή του μέσω μιας συνέντευξης. Ασχολείται με νεκρούς χαρακτήρες που παλεύουν με τα είδη των πραγμάτων που κάνουν οι κανονικοί άνθρωποι, καθιστώντας το να λειτουργεί τόσο ως γοτθική ταινία τρόμου/φαντασίας όσο και ως ένα συναρπαστικό δράμα.

4. Sleepy Hollow' (1999)

Το μυθιστόρημα *Sleepy Hollow* γράφτηκε το 1820, τονίζοντας πόσο πίσω στην ιστορία πάνε οι ρίζες του γοτθικού υποείδους τρόμου. Διαδραματίζεται στην πόλη *Sleepy Hollow* και ακολουθεί τον *Johnny Depp* καθώς ερευνά μια σειρά από φρικιαστικές δολοφονίες εκεί.

Οι φόννοι πιστεύεται ότι διαπράχθηκαν από τον Ακέφαλο Καβαλάρη, ο οποίος είναι μια φιγούρα από τη λαογραφία που χρονολογείται ακόμη νωρίτερα από το 1820. ίσως και μέχρι τον Μεσαίωνα. Στη ταινία ο σκηνοθέτης *Tim Burton* ακολουθεί μια λεπτή γραμμή ανάμεσα στο να διατηρεί τα πράγματα απόκοσμα παλιομοδίτικα αλλά και λίγο πιο μοντέρνα χάρη στο υπερβολικό στυλ και το βίαιο περιεχόμενο.

5. Nosferatu (1922)

Η ταινία *Νοσφεράτου* είναι μια από τις πιο σημαντικές ταινίες της βωβής εποχής. Ήταν η πρώτη έκδοση του *Νοσφεράτου*, και είναι βασισμένη στο θρύλο του Δράκουλα. Ωστόσο, γίνεται με τρόπο που είναι αρκετά πιο

ανατριχιαστικό και με μεγαλύτερη επιτυχία από τις ταινίες του Δράκουλα που κυκλοφόρησαν μετά. Μπορεί να έχει να κάνει με την έλλειψη διαλόγου.

Η εν λόγω ταινία περιστρέφεται γύρω από έναν απειλητικό και επικίνδυνο κόμη που είναι επίσης βαμπίρ.

6. Dracula (1931)

Δε πάμε μακριά από την ατμόσφαιρα του Νοσφεράτου. η έκδοση του 1931 με πρωταγωνιστή τον Bela Lugosi μπορεί κάλλιστα να είναι η πιο εμβληματική από τις επίσημες διασκευές του Δράκουλα. Αυτό ξεκίνησε μια ολόκληρη σειρά που διήρκεσε τις δεκαετίες του 1930 και του '40, και αποτελεί επίσης μια από τις πιο βασικές ταινίες τρόμου Universal της εποχής της.

Πολλοί θεωρούν το Δράκουλα ως ανώτερο έργο γοτθικού τρόμου.

7. Bram Stoker's Dracula (1992)

Θα ολοκληρώσω με τη δική μου αγαπημένη ταινία όλων των εποχών. Ο Δράκουλας του Francis Ford Coppola. Μια ταινία γεμάτη στυλ, εντυπωσιακά κοστούμεια και μουσική.ατμόσφαιρα και άφθονες ποσότητες αίματος, και ένα καστ to die for, όπως ο Gary Oldman, Winona Ryder, Keanu Reeves και Anthony Hopkins.

Ο Gary Oldman είναι ο κόμης που πριν από εκατοντάδες χρόνια απαρνήθηκε τον Θεό και αγκάλιασε το τρόμο και την οργή για τον άδικο θάνατο της αγαπημένης του.

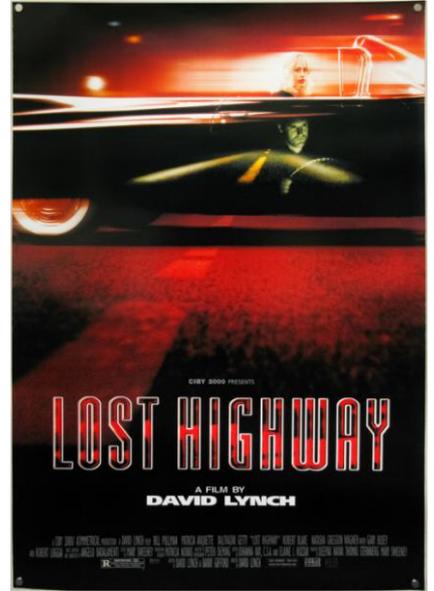
DAGON

"Χαμένη Λεωφόρος" (1997)

Ο David Lynch, ο David Bowie και ο Angelo Badalamenti βρίσκονται πλέον όλοι μαζί σε κάποιο παράλληλο σύμπαν του πρώτου.

Με αφορμή λοιπόν της σχετικά πρόσφατης αναχώρησης του Lynch, αυτή η στήλη αποφάσισε να φιλοξενήσει τη "Χαμένη Λεωφόρο" που τουλάχιστον μουσικά αλλά και κινηματογραφικά θα τη χαρακτήριζε κάποιος ως τη σκοτεινότερη ταινία του σκηνοθέτη.

Παραγωγής Trent Reznor των NIN και με συμμετοχές από David Bowie, NIN, Marilyn Manson, Rammstein και Smashing Pumpkins, το soundtrack της ταινίας φιλοξενείται στις δισκοθήκες αρκετών από μας, κυρίως των μεγαλύτερων μιας και η ταινία κυκλοφόρησε το 1997, μια εποχή χωρίς YouTube, Spotify, Bandcamp κλπ.

Ο Trent Reznor σύστησε τον Marilyn Manson στον David Lynch και ο Lynch τον Manson μέσω του soundtrack στο κοινό του. Κάπως έτσι λειτουργούσαμε τότε. Ένα μέσο να αποκτήσεις καινούργια ακούσματα ήταν και ο κινηματογράφος και ο συγκεκριμένος σκηνοθέτης ήταν από αυτούς που έδιναν μεγάλη βάση στη μουσική επένδυση.

Κάνω μια παρένθεση για να συμπληρώσω ότι ο Lynch έχει συνεργαστεί με το Manson καλλιτεχνικά εκδίδοντας από κοινού το 2011 το *Genealogies of pain*, ένα βιβλίο με πίνακες του δεύτερου και φωτογραφίες από πειραματικές ταινίες μικρού μήκους του πρώτου, σε συνεργασία με γερμανικό εκδοτικό οίκο.

Παραθέτουμε λοιπόν το tracklist του soundtrack από το οποίο απουσιάζει το *Song to the siren* των *This mortal Coil* παρόλο που ακούγεται στην ταινία.

1. "I'm Deranged" (edit) David Bowie
2. "Videodrones; Questions" Trent Reznor featuring Peter Christopherson
3. "The Perfect Drug" Nine Inch Nails
4. "Red Bats with Teeth" Angelo Badalamenti
5. "Haunting & Heartbreaking" Angelo Badalamenti
6. "Eye" The Smashing Pumpkins
7. "Dub Driving" Angelo Badalamenti
8. "Mr. Eddy's Theme 1" Barry Adamson
9. "This Magic Moment" Lou Reed
10. "Mr. Eddy's Theme 2" Barry Adamson
11. "Fred & Renee Make Love" Angelo Badalamenti
12. "Apple of Sodom" Marilyn Manson
13. "Insensatez" Antônio Carlos Jobim
14. "Something Wicked This Way Comes" (edit) Barry Adamson
15. "I Put a Spell on You" Marilyn Manso

16. "Fats Revisited" Angelo Badalamenti
17. "Fred's World" Angelo Badalamenti
18. "Rammstein" (edit) Rammstein
19. "Hollywood Sunset" Barry Adamson
20. "Heirate Mich" (edit) Rammstein
21. "Police" Angelo Badalamenti
22. "Driver Down" Trent Reznor
23. "I'm Deranged" (reprise) David Bowie

Όπως θα παρατηρήσει κάποιος που δεν έχει ασχοληθεί με τον David Lynch και δεν έχει δει την ταινία η μουσική επένδυση περιλαμβάνει αρκετά σκοτεινά εναλλακτικά στοιχεία.

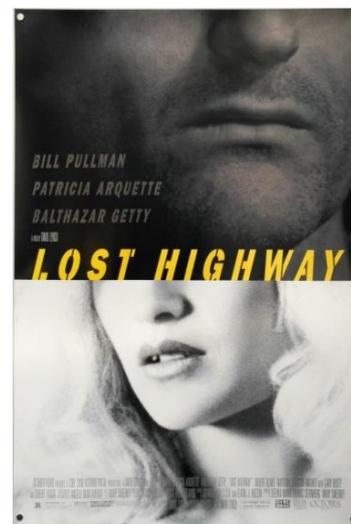

Οι Rammstein ακούγονται σε σκηνές που περιλαμβάνουν σεξ, βία και guest εμφάνιση του Marilyn Manson να υποδύεται τον πορνοστάρ. Ο Lynch πραγματικά είναι master στο να ντύνει μουσικά ταινίες και δούλεψε πάντα πολύ στενά με τους μουσικούς του συνεργάτες. Στο συγκεκριμένο soundtrack είχε και το ρόλο του executive producer.

Η Χαμένη Λευφόρος είναι ένα νεο-νουαρ θρίλερ όπου πρωταγωνιστεί η Patricia Arquette ως η femme fatale σύζυγος του Bill Pullman, ενός τζαζ σαξοφωνίστα .

Καλούν την αστυνομία αφού βρίσκουν ανώνυμες βιντεοκασέτες στην πόρτα τους . Στις κασέτες αυτές φαίνεται το σπίτι και οι ίδιοι ενώ κοιμούνται. Ο Fred (Bill Pullman) σε ένα πάρτι γνωρίζει ένα περίεργο άντρα. Η επόμενη βιντεοκασέτα δείχνει τη Ρενέ (Patricia Arquette) νεκρή μέσα στα αίματα και ο Fred συλλαμβάνεται. Καταδικάζεται σε θάνατο και κάπου εκεί ξεκινάει η κάθοδος στο σκοτεινό σύμπαν του Lynch. Ο ίδιος ο Lynch περιέγραψε τη σκοτεινή μετάβαση του Fred ως ψυχογενή φούγκα όπου το φούγκα που είναι μουσικός όρος σημαίνει φυγή, απόδραση.

Δε θα γράψω spoilers γιατί νομίζω αξίζει να ανακαλύψει κάποιος μόνος του την ταινία έστω κι αν είναι για το soundtrack , το οποίο μπορείτε να βρείτε σε κασέτα, CD και LP. Μάλιστα το 2016 είχε επανακυκλοφορήσει σε βινύλιο. Την περίοδο της αρχικής του κυκλοφορίας είχε γίνει χρυσό και πλατινένιο σε Αμερική και Καναδά και είχε μπει και στην πρώτη δεκάδα στο Billboard. Καθόλου άσχημα αν σκεφτεί κανείς ότι η ταινία δεν είχε ιδιαίτερη εμπορική επιτυχία.

RIP λοιπόν στον David Lynch και δοκιμάστε την ταινία που σας προτείνουμε .

Strange little girl

Και ναι, οι *Corpus Delicti* είναι ακόμα ζωντανοί και αυτό μας το δείχνουν περισσότερο από ποτέ!!!

Ήταν ενεργοί από το 1993 μέχρι και το 1998, όπου διαλύθηκαν για πρώτη φορά. Το 2020 επανενώθηκαν και εκστασιαστήκαμε επειδή κάτι τέτοιο μας φαινόταν σχεδόν απίθανο.

Το *Χαος* και το *A Fairy Lie* είναι δύο κομμάτια τα οποία τα κυκλοφόρησαν μετά την επανένωσή τους.

Ο ήχος τους είναι ίδιος και απaráλλαχτος με την παλιά τους εποχή, όπως και η φωνή του *Sébastien Pietrariana*, σαν να μην έχει περάσει ούτε χρόνος.

Αυτά τα 2 κομμάτια προφανώς είναι ένα δείγμα για κάποιο επερχόμενο album, το οποίο θεωρώ πως περιμένουμε πολλοί από εμάς!

Το *Χαος* κυκλοφόρησε τον Φεβρουάριο του 2024, είναι μια από τις πάμπολλες κυκλοφορίες του 2024. Από τους *Ventirati* και τους *Cure*, επειδή και οι *Cure* το 2024 κυκλοφόρησαν νέο άλμπουμ μετά από 16 χρόνια, μέχρι τους *Clan Of Xyphox* και τους *Corpus Delicti*.

Το 2024 ήταν μια ακόμη χρονιά στην οποία υπήρξαν πολλές γκοθικ κυκλοφορίες. Να επανέλθω όμως στους *Corpus Delicti* και στις υπέροχες μουσικές τους.

Οι *Corpus Delicti* ανέκαθεν ήταν μια από τις πιο αγαπημένες μου μπάντες για αυτόν τον ιδιαίτερο γοθικό τους ήχο. Αγαπημένα μου κομμάτια είναι το

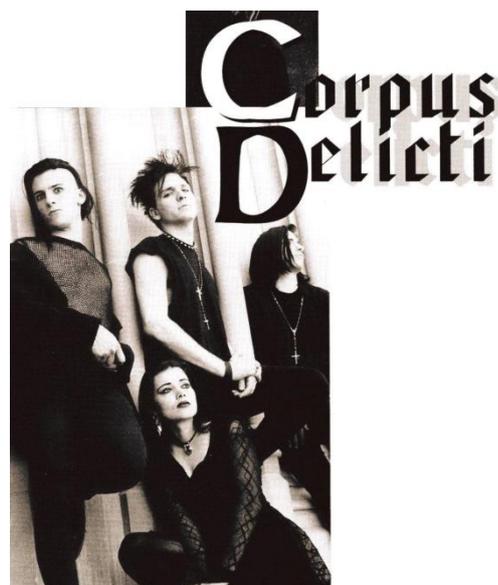

Saraband, το The Lake και το Twilight! Πλέον έχω ακόμα 2 κομμάτια, το Chaos και το A Fairy Lie.

Το Chaos αναφέρεται σε έναν δυστυχισμένο άνθρωπο ο οποίος είναι στο περιθώριο, πληγωμένος και φοβισμένος, ανήμπορος να συνεχίσει να αντιμετωπίζει το κοινωνικό χάος! Το κομμάτι μας δείχνει πως το πραγματικό χάος ξεκινάει και είναι μέσα μας.

Και φυσικά οι Corpus Delicti δεν έχουν άδικο, όλα ξεκινάνε από μέσα μας, είτε αυτό είναι το χάος είτε είναι η ευτυχία!

Με το Chaos με γύρισαν πολύ πίσω, μου θύμισαν την παραδοσιακή γκοθικ ροκ του '80 και του '90 με μια ιδιαίτερη μαεστρία. Οι Corpus Delicti βέβαια δεν είναι χτεσινοί, ξέρουν πολύ καλά να κάνουν αυτό που κάνουν! Ξέρουν πολύ καλά να δημιουργούν και από την μία να μας γυρίζουν με νοσταλγία σε μια άλλη εποχή, τότε που η γκοθ ήταν στο απόγειό της, αλλά από την άλλη να έχουν καινούργια πράγματα να μας προσφέρουν.

Αυτό ακριβώς έγινε και τώρα!

Εγώ πολύ απλά θα πω, Welcome back to the new music και ότι εδώ υπάρχει ένα ακόμη άτομο το οποίο ελπίζει για νέο ολοκληρωμένο άλμπουμ!

Η γκοθ δεν θα πεθάνει ποτέ!

Ensom Kråke

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

INTO THE MIST · PHALENA

Οι Ιταλοί *Into The Mist* επιστρέφουν με μια νέα κυκλοφορία ύστερα από 9 χρόνια. Είναι ένα ιδιαίτερο συγκρότημα με ένα ιδιαίτερο ήχο με κύριο χαρακτηριστικό τις αργόσυρτες *gothic rock* συνθέσεις που τις συνοδεύουν σκοτεινά και ελκυστικά φωνητικά. Το *Phalena* βρίσκει τους *Into The Mist* στην καλύτερη και πιο ώριμη τους φάση. Σε αυτή τη κυκλοφορία συνυπάρχουν ορισμένες από τις καλύτερες τους συνθέσεις. Ξεχωρίζουν

το *Dark Willows*, το ομώνυμο *Phalena* που υπάρχει στον δίσκο σε τρεις διαφορετικές εκτελέσεις, το *Lilith Come At Night* και το *White*. Είναι μια αρκετά καλή κυκλοφορία για τους φίλους του χώρου.

Νίκος Γαλίζης

THE WANING MOON - MIDNIGHT TO MIDNIGHT (PSYCHEDELIC FURS)

Εάν σου αρέσει το *gothic rock* είσαι στο σωστό σημείο. Νέο *single* από τους φοβερούς *The Waning Moon* και τη διασκευή του " *Midnight to Midnight* " των *Psychedelic Furs*. Τα μέλη του συγκροτήματος είναι συνδυασμός των *Ariel Maniki* (*Ariel Maniki and The Black Halos*) και του *Zac Campbell* (*The Kentucky Vampires*). Κιθάρες, φωνητικά, όλα σε καλούν *from Midnight to Midnight* να δυναμώσεις την ένταση και να τα αφήσεις όλα πίσω. Αγαπημένο κομμάτι: " *Midnight to Midnight* ".

Μαρλέν Μωυσίδου

MOSQUITO · DEEP SLUMBER

Οι Mosquito, πίσω στο μακρινό 2017, είχαν κάνει αίσθηση με το εκπληκτικό *Interlacing Eternity*. Μετά από 7 χρόνια επέστρεψαν στην ενεργή δράση με μια κατάθεση ψυχής. Το *Deep Slumber*

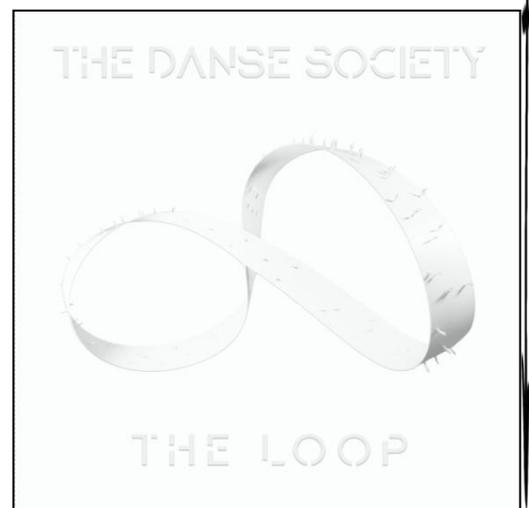

ομολογουμένως είναι μια πολύ καλή κυκλοφορία που όμως δεν είναι εύπεπτη. Χρειάζονται πολλά ακούσματα ώστε να μπει στην ψυχή των δημιουργών τους. Όσο περισσότερο ακούω την συγκεκριμένη κυκλοφορία τόσο με κερδίζει. Με συνθέσεις καλοδουλεμένες, με την μουσική να την ντύνει η χροιά του Λατουδάκη που παρεμπιπτόντως είναι μια από τις καλύτερες και πιο δουλεμένες φωνές του χώρου και με μια ισορροπημένη παραγωγή που δίνει χώρο σε όλα τα μουσικά όργανα να εκφραστούν, η συγκεκριμένη κυκλοφορία σε κερδίζει αλλά όχι όμως αβίαστα. Δώστε χρόνο στον εαυτό σας να βυθιστεί στο σκοτάδι των Mosquito. Γνωρίζοντας από πρώτο χέρι τι σημαίνει live των Mosquito ευελπιστώ να τους δούμε και σύντομα ζωντανά.

Νίκος Γαλίζης

THE DANSE SOCIETY - THE LOOP

Οι Άγγλοι **The Danse Society** είναι γνωστοί στον σκοτεινό μας χώρο από το 1980, τότε που κυκλοφόρησε το πρώτο τους single "**Clock**". Το συγκρότημα αρχικά ξεκίνησε με τα φωνητικά του **Steve Rawlings** ενώ από το 2011 και μετά συνέχισε με την ταλαντούχα **Maethelyiah** μέχρι και σήμερα, χαρίζοντάς μας πριν λίγο καιρό το νέο τους άλμπουμ "**The Loop**". Γυναικεία δυναμικά φωνητικά, δυνατές κιθάρες, μπάσο και πλήκτρα δεμένα με

εκπληκτικό τρόπο. Αγαπημένο κομμάτι: “ The Sound and the Fury “.

Μαρλέν Μωυσίδου

UNDER THE BLUE - UNDER THE BLUE

Τους Vox.eleven τους παρακολουθούσα διακριτικά εδώ και χρόνια αλλά μέχρι σήμερα δεν μου είχαν κάνει κλικ. Αυτό έπαψε με την τελευταία τους κυκλοφορία *Under The Blue*.

Τι παίζουν λοιπόν οι Vox.Eleven; Οι Vox.Eleven παίζουν στο *Under The Blue* ένα ενδιαφέρον μείγμα *dark wave* (αυτό που μεγαλώσαμε και που δεν έχει καμία σχέση με αυτή την κατάντια που έχει καταλήξει σήμερα, ένα μπιτάτο ηλεκτρονικό πράγμα χωρίς ψυχή), *psychedelic rock* (όπως αυτό διαμορφώθηκε την δεκαετία του 90), *post rock* και με μπόλικά *electro* και *prog rock* στοιχεία. Είναι μια αρκετά καλή κυκλοφορία για ένα εναλλακτικό άκουσμα. Όσοι πιστοί προσέλθετε.

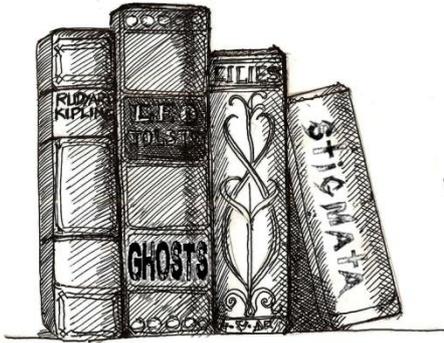
Νίκος Γαλίζης

THE BEAUTY OF GEMINA - WHISPERS OF THE SEASONS

Οι Ελβετοί *The Beauty of Gemina* ετοιμάζονται για το νέο τους άλμπουμ και μας παρουσιάζουν το πρώτο *single* από τη νέα τους δουλειά με τίτλο “*Whispers of the Seasons* “. Από τα πρώτα τους βήματα το 2006 φαινόταν ότι το συγκρότημα αυτό θα ξεχωρίσει και δεν κάναμε λάθος. Οι συναυλίες τους βγαίνουν σχεδόν πάντα *sold-out*, οι συμμετοχές τους στα μεγαλύτερα φεστιβάλ αμέτρητες, και η φωνή του *Michael Sele* αξεπέραστη. Αγαπημένο κομμάτι: “*Whispers of the Seasons* “.

Μαρλέν Μωυσίδου

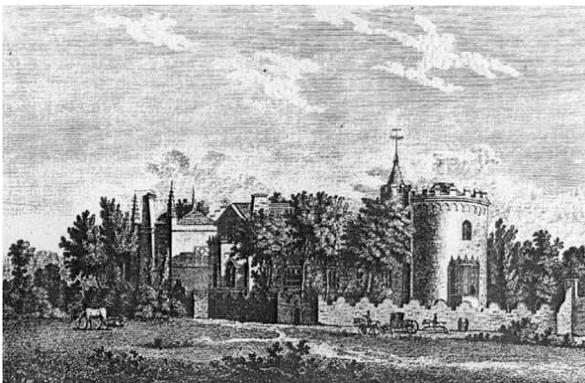
GOTHIC - BOOKS

Το κάστρο του Οτράντο

Γραμμένο από τον Οράτιο Ουόλπολ το 1764 θεωρείται το πρώτο γοτθικό μυθιστόρημα. Ο όρος αυτός εμφανίζεται για πρώτη φορά με την έκδοση του βιβλίου αυτού, που είχε ως υπότιτλο «μια γοτθική ιστορία», δίνοντας έτσι την ονομασία σε μια μορφή-σχολή λογοτεχνίας που φτάνει μέχρι και τις μέρες μας.

Το λογοτεχνικό αυτό είδος έγινε πολύ δημοφιλές στο τέλος του 18^{ου} - αρχές του 19^{ου} αιώνα και από τότε ενέπνευσε πλήθος συγγραφέων: Όπως τον Λάβκραφτ, την Κλάρα Ριβ, την Ανν Ράντκλιφ, τον Γουίλιαμ Τόμας Εξώφυλλο της τρίτης έκδοσης Μπέκφορντ, τον Μάθιου Λιούις, τη Μαίρη Σέλλεϋ, τον Μπραμ Στόκερ, τον Έντγκαρ Άλλαν Πόε, τον Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον και άλλους.

Το σκηνικό του γοτθικού μυθιστορήματος είναι τα άγρια, σκοτεινά, ομιχλώδη τοπία. Τα απέραντα βαθύσκια δάση και τα μοναχικά απρόσιτα κάστρα που βρίσκονται σκαρφαλωμένα πάνω σε απόκρημνους λόφους. Μέσα τους

(γκραβούρα του 18ου αιώνα του νεογοτθικού κάστρου του)

κατοικούσε τυλιγμένος στο μυστήριο, ο άρχοντας φεουδάρχης, ο απόλυτος μονάρχης, ο κύριος όλων...ακόμη και των νεκρών. Το πρόσωπο του παρέμενε άγνωστο, σχεδόν μυθικό (βλέπε κόμης Δράκουλας...). Στα υπόγεια του «γοτθικού» κάστρου γινόταν φοβερά βασανιστήρια, φρικαλεότητες και ανομολόγητες πράξεις.

Το εσωτερικό του κάστρου ήταν συμβολικά η κόλαση και ο άρχοντας του η ενδάρκωση του διαβόλου. Παλιές πόλεις και φασματικές μορφές που κυκλοφορούν

THE
CASTLE OF OTRANTO,
A
GOTHIC STORY.

— Vane
*Fingitur species, tamen ut Pes, & Caput uni
Reddantur formæ.*

H O R.

THE THIRD EDITION.

L O N D O N:
Printed for WILLIAM BATHOE in the Strand.
M.DCC.LXVI.

στους μισοσκότεινους δρόμους. Μουχλιασμένα πανδοχεία και φρικιαστικές αποκαλύψεις που μπορούν να συμβούν από στιγμή σε στιγμή. Εφιαλτική ατμόσφαιρα που δημιουργούσε μέχρι και το μοναστήρι, ο ναός ή η μεγάλη εκκλησία. Το ερειπωμένο αρχοντικό, ο εγκαταλειμμένος κήπος, το παραμελημένο πάρκο με τα ακρωτηριασμένα αγάλματα και φυσικά το νεκροταφείο είναι τα μέρη στα οποία διαδραματίζονται οι ιστορίες του «γοτθικού τρόμου».

Τα πρόσωπα-ήρωες τους είναι άγγελοι, δαίμονες, αγαθά ή μοχθηρά πλάσματα βγαλμένα από τη φαντασία του συγγραφέα... Ο ρομαντισμός και το ερωτικό στοιχείο αγωνιούν πάντα υπό την απειλή του έρποντος τρόμου. Τέλος το «γοτθικό μυθιστόρημα» είναι βαθιά ποτισμένο με εκείνη την πικρή διαπίστωση ότι όλα χάνονται και το μόνο που μένει είναι ο θρήνος του αγέρα που κλαίει στα μνήματα.

Ένα χειρόγραφο αφηγείται την ιστορία του πρίγκιπα του Οτράντο Μάνφρεντ και της οικογένειάς του. Το βιβλίο ξεκινά στο κάστρο του Οτράντο την ημέρα του γάμου του άρρωστου 15χρονου γιου του Κόνραντ με την πριγκίπισσα Ισαβέλλα. Λίγο πριν τον γάμο ο Κόνραντ σκοτώνεται από ένα γιγάντιο κράνος που πέφτει πάνω του. Αυτό το ανεξήγητο γεγονός είναι ιδιαίτερα δυσοίωνο υπό το φως μιας αρχαίας προφητείας: «το κάστρο και η κυριαρχία του Οτράντο θα χαθούν από τους κατόχους του, όταν ο πραγματικός ιδιοκτήτης μεγαλώσει αρκετά για να το κατοικήσει».

Εικονογράφηση του 1794

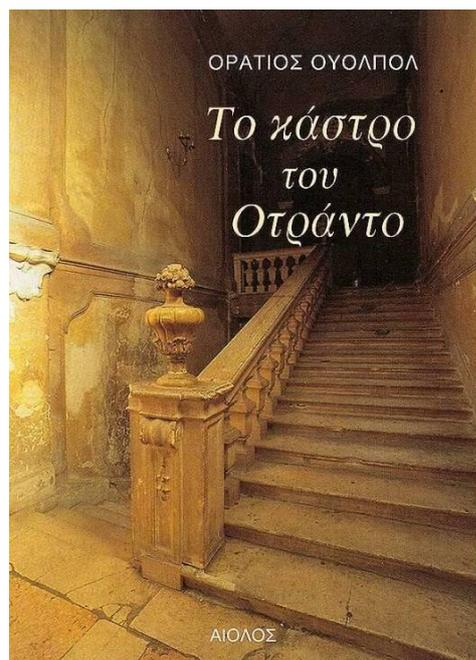
Λόγω των ονομάτων του Μάνφρεντ και του Κόνραντ, καθώς και του τόπου όπου διαδραματίζεται η ιστορία, θεωρείται ότι ο συγγραφέας αναφέρεται στη δραματική μοίρα του Μανφρέδου της Σικελίας, ο οποίος είχε στεφθεί ο ίδιος βασιλιάς της Σικελίας το 1258 όταν σφετερίστηκε την εξουσία από τον ανήλικο ανεψιό του Κονράδο Ε' και στη συνέχεια αφορίστηκε από τον Πάπα Ιννοκέντιο Δ'. Ο συγγραφέας εμπνεύστηκε το μυθιστόρημα από έναν εφιάλτη που είχε

Ο Οράτιος Ουόλπολ ήταν άγγλος συγγραφέας , τεχνοκρίτης και συλλέκτης. Ήταν ο μικρότερος γιός του πρωθυπουργού της Αγγλίας Σέρ Ρόμπερτ Ουόλπολ . Το 1739 ξεκίνησε μαζί με τον φίλο του ποιητή Τόμας Γκρέυ μια μεγάλη περιήγηση σε Γαλλία και Ιταλία όπου και γνώρισε τα μεσαιωνικά μνημεία. Γοητευμένος από αυτά μετέτρεψε το σπίτι του στο Στρόμπερι Χιλ σε πραγματικό γοτθικό κάστρο. Συγκέντρωσε μέσα σε αυτό μια πλούσια συλλογή μεσαιωνικών επίπλων βιβλίων και άλλων αντικειμένων. Το συγγραφικό του έργο παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία και η επιστολογραφία του είναι ογκώδης. Έγραψε περίπου 3000 επιστολές συνθέτοντας ένα πανόραμα της ιστορίας και της αισθητικής του καιρού του.

Ο Ουόλπολ παρουσίασε την αρχική έκδοση του *Κάστρου του Οτράντο* ως μετάφραση ενός χειρογράφου που γράφτηκε στη Νάπολη το 1529 και είχε δήθεν ανακαλυφθεί πρόσφατα στη βιβλιοθήκη «μιας παλιάς καθολικής οικογένειας στη βόρεια Αγγλία». Αυτό το χειρόγραφο υποτίθεται ότι προέρχονταν από μια ακόμη παλαιότερη ιστορία από την εποχή των Σταυροφοριών. Στις επόμενες εκδόσεις, και μετά την επιτυχία του έργου, ο συγγραφέας δημοσίευσε το όνομά του, αλλά τότε πολλοί κριτικοί, που το είχαν εγκωμιάσει στο παρελθόν όταν πίστευαν ότι είναι αυθεντικό, το απέρριψαν ως μη ρεαλιστικό, ανήθικο και παράλογο, όπως και τον «ευρηματικό μεταφραστή του».

George Tiakas

Το κάστρο του Οτράντο,
μετάφραση: Μάκης Πανώριος,
εκδόσεις Αίολος, 2011

Dark Nights in Thessaloniki: Clan of Xymox & She Past Away Live!

Η Θεσσαλονίκη ετοιμάζεται να βυθιστεί για δύο συνεχόμενες νύχτες στην απόλυτη goth ατμόσφαιρα, καθώς δύο από τις πιο εμβληματικές μπάντες της darkwave/post-punk σκηνής επισκέπτονται την πόλη μας. Στις 28 και 29 Μαρτίου, το Eightball και ο Μύλος αντίστοιχα θα φιλοξενήσουν τους θρυλικούς Clan of Xymox και τους σύγχρονους darkwave πρωτοπόρους She Past Away, σε δύο συναυλίες που υπόσχονται να μας παρασύρουν σε ένα σκοτεινό μουσικό ταξίδι.

Clan of Xymox - Παρασκευή 28 Μαρτίου - Eightball

Οι Clan of Xymox είναι ένα από τα πιο σημαντικά ονόματα της darkwave σκηνής, με ρίζες στα βάθη της δεκαετίας του '80. Το project των Ronny Moorings και Anka Wolbert γεννήθηκε στις αρχές της χρυσής εποχής της gothic rock και μέσα από κυκλοφορίες όπως το ομώνυμο "Clan of Xymox" (1985) και το αριστουργηματικό "Medusa" (1986), η μπάντα καθιέρωσε έναν ήχο που κινείται ανάμεσα στο post-punk, το darkwave και το synth-driven gothic rock. Μετά από δεκαετίες δισκογραφικής παρουσίας και αμέτρητες περιοδείες, οι Clan of Xymox συνεχίζουν να αποδεικνύουν γιατί παραμένουν τόσο σημαντικοί στο σύμπαν του σκοτεινού ήχου.

Η εμφάνισή τους στο Eightball υπόσχεται μια μυσταγωγική εμπειρία γεμάτη από μελαγχολικά synths, αιθέρια φωνητικά και ατμοσφαιρικές κιθάρες, προσκαλώντας μας σε μια νοσταλγική goth εμπειρία.

Τη συναυλία θα ανοίξουν οι CONVEX MODEL

She Past Away – Σάββατο 29 Μαρτίου - Μύλος

Την επόμενη μέρα, η σκυτάλη περνά στους She Past Away, το δίδυμο από την Τουρκία που μέσα σε λίγα χρόνια κατάφερε να γίνει σημείο αναφοράς για τη σύγχρονη darkwave/post-punk σκηνή. Με στίχους στη μητρική τους γλώσσα

και έναν minimal, ψυχρό ήχο που θυμίζει τις πιο σκοτεινές στιχμές των The Sisters of Mercy και των Joy Division, οι She Past Away συνδυάζουν τη ρετρό αισθητική των '80s με μια μοντέρνα goth ευαισθησία.

Το άλμπουμ "Belirdi Gece" (2012) έθεσε τις βάσεις για την ταυτότητά τους, ενώ τα "Narin Yalnizlik" (2015) και "Disko Anksiyete" (2019) εδραίωσαν τη φήμη τους ως ένα από τα πιο ιδιαίτερα darkwave acts της εποχής μας. Ο Μύλος θα γεμίσει με παχωμένα synth, μονότονες αλλά υπνωτικές μπασογραμμές και την απόκοσμη φωνή του Volkan Caner, δημιουργώντας ένα dancefloor για χαμένες ψυχές.

Με δύο τόσο ισχυρά ονόματα στη σκηνή, το goth κοινό της Θεσσαλονίκης δεν έχει παρά να ετοιμαστεί για ένα διήμερο γεμάτο μελαγχολική μαγεία. Για όλους εμάς που είμαστε λάτρεις του σκοτεινού ήχου, αυτές οι δύο νύχτες δεν χάνονται με τίποτα.

Τη συναυλία θα ανοίξουν οι Μόρα

Θα είμαστε εκεί!

Daniela Palaiochorinou

The Illusion Fades, Empty Mirror & Lachrymose live στο Temple

Η αθηναϊκή goth σκηνή ετοιμάζεται να υποδεχτεί μια νύχτα γεμάτη ατμοσφαιρικές μελωδίες και σκοτεινά ηχοτοπία, την Παρασκευή 4 Απριλίου στο Temple. Τρεις εξαιρετικές ελληνικές μπάντες, οι The Illusion Fades, οι Empty Mirror και οι Lachrymose, θα ανέβουν στη σκηνή για ένα μοναδικό live που υπόσχεται να παρασύρει το κοινό σε μια σκοτεινή, συνάμα συναρπαστική μουσική εμπειρία.

The Illusion Fades

Με πάνω από τρεις δεκαετίες πορείας, οι The Illusion Fades αποτελούν ένα από τα πιο εμβληματικά ονόματα της ελληνικής gothic rock σκηνής. Με τον χαρακτηριστικό, μελαγχολικό τους ήχο και τις επιβλητικές ατμόσφαιρες, συνεχίζουν να κρατούν ζωντανό το goth στοιχείο στην Ελλάδα. Τραγούδια όπως το "From Dusk To Dawn" και το "Dead and Buried" έχουν σημαδέψει την dark wave αισθητική και παραμένουν κλασικά αγαπημένα.

Empty Mirror

Οι Empty Mirror δημιουργήθηκαν το 2020 και κινούνται σε gothic metal μονοπάτια. Με ατμοσφαιρικές ενορχηστρώσεις, υποβλητικές μελωδίες και έναν ήχο που ισορροπεί ανάμεσα στο παλιό και το νέο, η μπάντα ξέρει να δημιουργεί μουσική που μαγεύει και αγγίζει την ψυχή. Στη σκηνή προσφέρουν ένα ηλεκτρισμένο και συναισθηματικά φορτισμένο performance, ενώ ο νέος τους δίσκος "Deus Profanus" κυκλοφόρησε μόλις πριν 3 μήνες!

Lachrymose

Οι Lachrymose έρχονται από τη Θεσσαλονίκη και συνδυάζουν gothic και heavy metal στοιχεία, με μια μυσταγωγική ατμόσφαιρα που καθηλώνει. Η μουσική τους είναι βαριά, θεατρική και γεμάτη συναισθηματική ένταση, με έντονα οπερατικά στοιχεία. Μέχρι στιγμής έχουν κυκλοφορήσει δύο δίσκους, τον "Carpe Noctum" (2015) και το EP "The Unseen" (2018).

Μια τέτοια συναυλία δεν μπορεί να λείπει από την ατζέντα των gothic rock/metal ακροατών. Σημειώστε την ημερομηνία, προετοιμαστείτε για μια νύχτα γεμάτη συναίσθημα και σκοτεινή γοητεία, και ετοιμαστείτε να ταξιδέψετε με τη μουσική των The Illusion Fades, των Empty Mirror και των Lachrymose!

Daniela Palaiochorinou

